

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

סֵפֶר

עֲצָתוֹ אֲמוּנָה

מִכְתָּבֵי חִיּוּק, אֲמוּנָה, וְעֲצוֹת
מַעֲשִׂוֹת לַחַיִּים,
תְּרַגְּמוּ מִמִּכְתָּבִים שֶׁנִּכְתְּבוּ עַל
יְדֵי רֹאשׁ יְשִׁיבַת תַּפְאֶרֶת הַתּוֹרָה
בְּרֶסֶלַב

100

תשפ"ב

שְׂדוּדֵינוּ מְקִימֵנוּ וְדַגְלֵינוּ

היכל הקודש ברסלב

בני ברק

רחוב הבעל שם טוב 7
0527605715

צפת

רחוב צה"ל 1
0527608212

חיפה

0795205046

וויליאמסבורג נ.י.

Skillman Street 27
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

קרית יואל נ.י.

Premishlan Way 8
Monroe NY 10950
845.243.0563

מאנסי נ.י.

Dolson Road 32
Monsey NY 10952
347.733.7551

ירושלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
0548456150

בית שמש

רחוב ריב"ל 6
0504199751

מודיעין עילית

רחוב רשב"י 5
0527156479

קרית ברסלב נ.י.

Huschke Road 181
Liberty NY 12747

בארא פארק נ.י.

Street 41 1011
Brooklyn NY 11219
718.384.1652

בלומינגטון נ.י.

Merriewold LN S 24
Monroe NY 10950
845.238.0804

קול ברסלב 079.704.0066
חיווק פאר די אידישע שטוב 079.704.0069

טול חלק בהוצאות הדפוס והיה שותף בהפצת אור רבינו הק' ותלמידיו
ניתן לתרום בכל עמדות נדרים פלוס על שם 'מרכז הפצה היכל הקודש'

אַנְוֵנוֹ חִידִים לְהַפִּיץ אֶת הָאִמָּנוּהַ הַיְבֵבָה וְהַסְהוּרָה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְרַבֵּן

י"ז ב' פְּרִשְׁתֵי אֶיִרָא, ד' אָבָר ב', שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכַזָּב מְשַׁפְּחַת... שְׁמִיּוֹ; וְכֵן אֵלֶּה שְׁלֹמֹה חִלֵּק בְּעֶזְבֵּי הַקִּדְשׁ שֶׁל מִרְמָז וְהַפְּצַת הַמַּכְתָּבִים שֶׁל סֵפֶר הַצִּוְתָא אִמָּנוּהַ וְאִישׁ אִמָּנוּת

הַזֶּה לֵרִי כִּי אִזְכּוּ שְׁאִנְוֵנוֹ בְּכַר אֲוֵטִים כְּאִן, סִימָו בְּעִת לְתַרְזָא אֶת הַקְּטִרִים הַמֵּאֹה שֶׁל הַצִּוְתָא אִמָּנוּהַ; הַעֲזוֹת וְהַחֲמִיקִים הַמֵּאִירִים שֶׁל רַבֵּנוּ י"ל שֶׁקְּרָעֵנוּ מֵאֹהֲרָא"ש בְּבֵיתָא יַגְוֹ עֲלֵינוּ.

אִתָּם לֹא יְבָלִים לְתַכָּר לְעִצְמָכּ אִיבָה מְהַפְּכָה הַקְּטִרִים עֲוִשִׁים; מֵאֹת וְאֵלֶּפֶי אֲוִשִׁים מִחִים אֶת רַבֵּשׁ עִם הַקְּטִרִים דְּכַל שְׂבֹז, כִּי נִתְּנוּ לְהַסִּיף שְׁחִיבָה לְהַחֲמִיק וְצִוְתָא אִמָּנוּהַ.

אֲשֵׁר מִי שְׁלֹמֹה חִלֵּק בְּהַפְּצַת הַמִּיּוֹם הַמִּתְקִים שֶׁל הַנִּתְּלָה עֲבֹדָה מְקוֹר חֲכָמָה, הַעֲזוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ הֵחֵל בְּמִרְמָז, וְזֶה דְּהַפְּסֵסָה וְהַפְּצָה.

אַנְוֵנוֹ חִידִים לְעֹשׂוֹת אֶת כֵּה, אַנְוֵנוֹ חִידִים לְכֹל חִלֵּק בְּהַפְּצָה. רַבֵּי נֶתָן בְּבִלְוֵי לְבָרְכָה פֹּתֵיב רַחֵי מֹהֲרִי, סִימָו תְּרַמְזוּ: "רַבֵּנוּ הִיָּה מְבַרְכָה אֲוֵנוֹ לְמַעַן אֲוֵנוֹ לֹא עֲוִרִים בְּהַפְּצָה; וּבְעִם אֲחֵת פְּלָא מֹאצִּי שְׂבֵת עֲמִדָּה לְבֵינוּ עִם כְּמָה אֲוִשִׁים מְהַשְׁדִּים שְׁלֵנוּ, וְהוֹכִיחַ אֲוֵנוֹ מֵאֶד כְּמָה שְׂבֹז עַל עֵנוּ כֵּה, וּבְעִם אֲחֵת הָרָא אֲוֵנוֹ יַעֲזִים יְבִישִׁי עַל שְׂאִין אֲוֵנוּ מֵאֲלִידִים נִפְשׁוֹת שְׁחִיבָה לְהַפְּצָה יִתְרַבֵּן עַל יַדֵּינוּ, כִּי רַבֵּנוּ רַבֵּה שְׁעִסְקוּ לְהַשְׁקוֹת עֲזִים - לְקַרְבֵּי יְהוּדִים אֶל הַשָּׁם יִתְרַבֵּן.

אֲשֵׁי שְׁלֹמֹה הִתְקַרֵּם בְּאִרֵי יִשְׂרָאֵל וְדִי דְכַל אֲתֵר וְאֲתֵר, אַנְוֵנוֹ חִידִים לְעִסֵּק בְּהַפְּצָה; זְכָא תְּקוּפָה מְפִחִידָה, יְהוּדִים נִפְלָים לְבָאֲוֵנוּ, חֲלִישִׁים בְּאִמָּנוּהַ, עֲלִישִׁים רַחֲמֵינָא לְצִלָּן. אַנְוֵנוֹ חִידִים לְהַפִּיץ אֶת הַקְּטִרִים, הַעֲזוֹת וְהַפְּצָה, אֶת הָאִמָּנוּהַ הַיְבֵבָה וְהַסְהוּרָה, רַבֵּנוּ מְסַפֵּר לָנוּ סִפְרֵי מְשִׁיבֵי מְשִׁבָּה ז': "מְשִׁבָּה בְּחִכּ אַחַד, קָדִים מֵאֹת הָרָא אֶת צִנּוֹ מִשְׁפָּחָא וְצִוְתָא אֲוֵנוֹ לְהַשְׁקוֹת אִילָנוֹת עִם יֵשׁ לְכַס רְשׁוֹת לְעִסֵּק בְּשָׂר פְּרִסְוֹת אֲבָל כֵּה תְּשַׁתְּבֹּל, לְהַשְׁקוֹת אִילָנוֹת". מֹהֲרָא"ש מְסַפֵּר (נִרְרֵי אֲבִרְסָאוֹ) שֶׁהַפְּצָה הִיא לְקַרְבֵּי אֲוִשִׁים לְהַשָּׁם יִתְרַבֵּן. אֲדָם נִמְשָׁל לְעָד, כִּמֹּא שְׂבִיבָה בְּפִסְחֵי (בְּדַרְבָּר כ טו): "כִּי הָאֲדָם עָלִי הַשְּׁבִיבָה", וְצִרְיָן לְהַשְׁקוֹת אֲוֵנוֹ בְּאִמָּנוּהַ.

אֲוֵנוֹ מְשִׁבָּה אֶת יְרֵכָה הִי מִידָ אַחֲרֵי פִּרְסִים אֲלֵיכֵם לְאֹרֵי יִשְׂרָאֵל

הַשָּׁם יַעֲזֵר וְיַצִּיל שְׁחִיבָתֵינוּ בְּכַל הַעֲוִנוֹת.

יֵאֵל הוֹאֵה

עֵצְתוֹ אֲמוּנָה

- א. למה אתם פותכים בקואת הריפות, וכי אי אפשר לחזור בתשובה? .....
- ב. מה אעשה שאשתי בודקת את הטלפון שלי? .....
- ג. מה אעשה שהמושג שלי לא מרשה לעשות הפצה בישיבה? .....
- ד. איך אפשר לשמור על רוגע בעת מלחמה? .....
- ה. מה עושים כשמפקדים מכל אדם, שאולי הוא לא ירא שמים? .....
- ו. על ידי ההדרכות של רבנו ז"ל, יש לי שמירת עינים? .....
- ז. האם אפשר להיות שמח פורים אפלו בלי לשתות? .....

איש אמונות

- א. אתה עדין יכול לחזור אל השם יתברך, לא זורקים אף אחד .....
- ב. זכות גדול לדאג לילדים בבית הכנסת .....
- ג. לא להיות תלויים באף אחד, רק בהקדוש ברוך הוא .....
- ד. תניח גליגולת בכתי כנסת שצריכים את זה .....
- ה. מישוהו צדיק לדאג לילדים בבית הכנסת .....
- ו. אסור להתכבד עם אחד שהרדרר .....
- ז. אל תוריד את אשתך מהצניעות שלה .....
- ח. אם מתחילים לעשות איזה דבר טוב, צריכים להיות חזקים לעמד בזה .....
- ט. לדבר אל השם בתמימות וכפשיטות .....
- י. איך לדבר ולחזק את השני .....
- יא. אל תתן לחיים שלך לההרס .....
- יב. אשרי הורים שהילדים שלהם עוסקים בהפצה .....
- יג. אם אשתך צריכה את עזרתך עם הילדים, תשאר לעזר .....
- יד. תעמד חזק במלחמה שלך .....
- טו. צריכים להיות חיים משתפים .....
- טז. תקבעו לכם שעור ללמד את החלכות האלו .....
- טז. לא פראי ללוחות כסף .....
- טז. המקום הכי יפה להיות בו בחג, זה בבית .....

זז ..... אם המכתבים מכניסים אתכם לדכאון, אל תקראו אותם.
 יח ..... תעזוב אותי, אני לא צריך אצלי עזי פנים.
 יח ..... לא להיות עניו כשזה מגיע להפיץ את הרבורים של רבינו.
 יט ..... רבונו של עולם עוד לי שלא אאכר את האמונה שלי.
 כ ..... מוהר"א"ש החדיד בנו אמת.
 כא ..... בגות חסידות ברסלב צריכות יותר להדבק לתפלה.
 כא ..... עזבו את הדמיונות, תחשבו מהקודש ברוך הוא.
 כב ..... הדבר הכי חשוב לאמא יהודיה, שיהיה לה כח.
 כג ..... נשים חכמות יודעות איך לדבר אל הבעל בהערכה וכבוד.
 כד ..... תעזר לי אבא, תרחם עלי, תשמח אותי.
 כד ..... צריכים להזהר מהיצר הרע שמחדיר ענה פסולה.
 כה ..... בחכמה אפשר להשיג שלום בין האמא לחמות.
 כז ..... מזהים יהודי לפי הזקן והפאות.
 כח ..... לקרב את המקורבות החדשות.
 כח ..... מה שעושים עם ילדי ישראל נקח אהנו לנצח נצחים.
 כט ..... אתם עושים כזה חשק לצניעות.
 כט ..... אין דבר גדול יותר בעולם מללמד תורה עם ילדים יהודיים.
 ל ..... רק מצוות ומעשים טובים נקח אהנו.
 ל ..... תתחזק, עוד יבואו ימים מאד טובים.
 לא ..... זה לא פשוט מה שהילדים מקבלים אצלך בפתח.
 לא ..... מלמד תיב ללכת למקנה.
 לב ..... שים דגש ללמוד הומש רש"י עם הילדים.
 לג ..... תעמוד על המלמדים שהם יעשו את העבודה במסירות.
 לג ..... הלמוד של שבת הפסקה.
 לד ..... מלה טובה אחת חודרת עמק לעצמות לכל החיים.
 לה ..... עם הילדות הקטנות תהיו תקיפים אבל שמחים.
 לה ..... רבונו של עולם, תן לי מתנת חנם ילדים כשרים.
 לו ..... תתחזקו עם השעורים הישנים על חנוך.
 לו ..... להתפלל בהכנעה וכדרך ארץ כמו אל מלך.
 לו ..... תצטרף ל"רכבת היכל הקדש".
 לח ..... כשיקבלו יפה את כל אחת נוכל לקבל הרבה מאד מרבנו.
 לט ..... אנשי שלומנו לא משתמים, עורכים את כל השמחות בפשטות.
 מ ..... הנהגות לנצל נכון את חג הפורים.

לְמָה אַתֶּם כּוֹתְבִים בְּכוֹזָאֵת חֲרִיפוֹת, וְכִי אֵי אֶפְשָׁר לְחַזֵּר
בְּתִשׁוּבָה ?

שְׁאֵלָה :

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

קִבַּלְתִּי אֶת הַמְּכַתֵּב הַחֲרִיף בְּיוֹתֵר (הַמְּכַתֵּב מוּבָא בְּסוֹף מְכַתֵּב זֶה) עַל חֲמַרְת הַעֲנִין
שֶׁל לְהַכּוֹת אַבָּא, וְזֶה מְאֹד פָּאֵב לִי, רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה יִכּוֹל רַק לְגַזֹּר מוֹת עַל אֲנָשִׁים? רַק לְהַרְג
אֲנָשִׁים? רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה לֹא יִכּוֹל לְכַתֵּב אִיד אֶפְשָׁר לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה?

יִישַׁר פְּחַ

תְּשׁוּבָה :

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת וִיקְהֵל, כ"ב אָדָר א', שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכַבּוֹד ... נְרוֹ יֵאִיר

קִבַּלְתִּי אֶת מְכַתְּבְךָ.

אֲנִי לֹא הוֹרֵג אֲנָשִׁים, כְּתַבְתִּי לָךְ מַה שֶׁהַתּוֹרָה אוֹמַרְת עַל מִי שֶׁמָּכָה אַבָּא
וְגוֹרֵם שְׂיִצְא לוֹ דָם (שְׁמוֹת כ"א, טו) : "וַיִּמָּכֶה אָבִיו וְאָמוֹ מוֹת יוֹמָת"; עַל מַה אַתָּה
כוֹעֵס עָלַי? שְׂאֲנִי כּוֹתֵב לָךְ אֶת הָאֲמֵת! ?

תְּחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה וַיְהִי לָךְ טוֹב. חֲכָמֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבָרַכָה אוֹמְרִים (תְּנָא דְבִי
אַלְהֵו רַבָּה, ד) : "אֲמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: אִם אָדָם עוֹבֵר עֲבִירָה לְפָנַי, אִם חוֹזֵר
וְעוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה, הֲרִי אֲנִי עִמּוֹ בְּרַחֲמִים וְאֲנִי מְקַבֵּל אֶת תְּשׁוּבָתוֹ, וְאִין אֲנִי זוֹכֵר
לוֹ אֶפְיָלוֹ מְקַצֵּת עֲוֹנוֹתָיו", עוֹד אוֹמֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא (שָׁם, פָּרָק ו) : "בְּנִי אֲנִי

אֲמַרְתִּי לָכֶם אֵין חֲפָצִי אֶלָּא בְּרַכָּה וּבְמִי שְׂאִין בּוֹ עֲבֵרוֹת, וְחִזְרְתִּי בּוֹ בְּדָבָרִי, אִפְלוּ יַעֲשֶׂה אָדָם מְאֵה עֲבֵרוֹת זֹו לְמַעַלָּה מִזֹּו, וַיִּחְזֹר וַיַּעֲשֶׂה תְּשׁוּבָה, וַיִּשְׁפִּיל אֶת עַצְמוֹ לְאָרֶץ, וַיִּרְאֶה אֶת עַצְמוֹ כְּאִלוֹ הוּא חֲצִיזוֹ זְכָאִי וְחֲצִיזוֹ חֲיָב, וַיִּרְאֶה אֶת עַצְמוֹ כְּאִלוֹ חֲיָב בְּאֶשֶׁם תְּלוּי בְּכָל יוֹם, הֲרִינִי עִמּוֹ בְּרַחֲמִים וּמְקַבְּלוֹ בְּתְשׁוּבָה, וְאַתָּן לוֹ בָּנִים שֶׁל בְּעָלִי קוֹמָה וְעוֹסְקֵי בַתּוֹרָה וּמְקַיְמֵי מִצְוֹת”.

לָכֵן תִּחְזֹר בְּתְשׁוּבָה; עֲקָר הַתְּשׁוּבָה הוּא וְדוּי דְּבָרִים. הֶרְמֵב”ם אוֹמֵר (פָּרָק א מֵהִלְכוֹת תְּשׁוּבָה, הִלְכָה א) כָּל מִצְוֹת שֶׁבַתּוֹרָה, בֵּין עֲשֵׂה בֵּין לֹא תַעֲשֶׂה, אִם עֵבֶר אָדָם עַל אַחַת מֵהֶן, בֵּין בְּזִדּוֹן בֵּין בְּשִׁגְגָה, כְּשִׁיעֲשֶׂה תְּשׁוּבָה וַיִּשׁוּב מִחֲטָאוֹ חֲיָיב לְהַתְּנוּדוֹת לְפָנָי הָאֵל בְּרוּךְ הוּא, שֶׁנֶּאֱמַר (בַּמִּדְבָּר ה, ז): ”וְהִתְּנוּדוֹ אֶת חֲטָאתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ”; כִּיצַד מִתְּנוּדִין? אוֹמֵר הֶרְמֵב”ם, שְׂיֵאמְרוּ: ”אֲנֵא הַשֵּׁם, חֲטָאתִי עוֹיְתִי פִשְׁעוֹתִי לְפָנֶיךָ, וְעָשִׂיתִי כִּךָ וְכָךְ, וְהִרִי נַחֲמָתִי וּבוֹשָׁתִי בְּמַעֲשֵׂי, וְלַעוֹלָם אֵינִי חוֹזֵר לְדָבָר זֶה”, זֶהוּ וִידוּי, וְהֶרְמֵב”ם מְסַיֵּם: ”וְכָל הַמְּרַבֵּה לְהַתְּנוּדוֹת וּמְאַרְיָו בְּעֵינָיו זֶה, הִרִי זֶה מְשֻׁבָּח”.

תִּתְרַחֵק מִמְּחִלּוּקוֹת, אֵל תִּתְעַרֵב אֶצֶל הַהוֹרִים שְׁלָךְ; יֵשׁ בֵּין הוֹרֵיךָ מְרִיבוֹת קָשׁוֹת - תַּעֲמַד בְּמִרְחָק אֶלְפֵי קִילוֹמֶטֶר. לִילְדִים אָסוּר לְהִתְעַרֵב בְּמִחִלּוּקוֹת אֶצֶל הַהוֹרִים, אִם אִמָּא שְׁלָךְ בּוֹכָה לָךְ שְׂאֵבָא מְכָה אוֹתָהּ - הִיא יְכוּלָה לְלַכֵּת לַמְשַׁטָּרָה, אָסוּר לָךְ לְקַחַת צַד.

...

[הַמְּכַתֵּב הַנִּזְכָּר לְעֵיל:

אֵיךְ יְהוּדִי יְכוּל לְהָרִים יָד עַל אָבָא?

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת כִּי תִשָּׂא, ט"ז אָדָר א', שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכַבּוֹד ... גִּירוֹ יָאִיר

קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה אוֹמְרַת (שְׁמוֹת כֹּא, טו): ”וּמִכָּה אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוֹמֵת”, יוֹתֵר מִזֶּה אֵין לִי מֵה לְכַתֵּב לָךְ, אֲנִי לֹא יְכוּל לְהֶאֱמִין שְׂאֵבְרֶךָ כּוֹלָל יִגִּיעַ לְדָבָר כִּזֶּה - לְהַכּוֹת אָבָא בְּמַכּוֹת רָצַח.

בְּשָׁבוּעַ שְׁעֵבֶר כְּתַבְתָּ לִי כְּמָה קָשָׁה הוֹלֵךְ לָךְ וְכוּ' וְכוּ', עֲכָשׁוּ אֶתָּה כּוֹתֵב

לי שלא יכלת להתאפק, נתת לאביך מכות רצח; שמו שמים! איך יהודי יכול להגיע לזה? איך יהודי יכול להכות אבא?! כל מה שתרצה לענות - לא מענין; אפלו שאבא שלך מכה את אמא שלך ואת סבא שלך וכו' וכו' - זה לא התר להכות אבא.

הייתי שומע דרשות אצל מוהרא"ש זכותו גגן עלינו בענין להכות הורים; הייתי מתפלא: 'מה? מוהרא"ש צריך לדבר על להכות הורים? איך יתכן דבר כזה?!' בכלל להכות יהודי - איך יתכן? עוד לפני שמרימים ידים, לפני שרוצים להכות - התורה פבר אומרת רשע! חקמינו זכרונם לברכה אומרים (סנהדרין נח): "אמר ריש לקיש, המגביה ידו על חבירו, אף על פי שלא הכהו נקרא רשע שנאמר 'ויאמר לרשע למה תכה רעך'; למה הכית לא נאמר, אלא למה תכה, אף על פי שלא הכהו נקרא רשע", מכאן לומדים שאפלו שעוד לא הכה - נקרא רשע.

עכשו שאתה כותב לי שלקחת את אבא שלך ונתת לו מכות רצח - זה מזכיר לי את הדרשות של מוהרא"ש זכותו גגן עלינו, שהוא ספר את הספור של יד אבשלום. אבשלום, בנו של דוד המלך הקים יד בירושלים, כדי שישאר זכרון ממנו. מוהרא"ש ספר, כשהמלך נפוליון עלה לארץ ישראל וראה את יד אבשלום הוא שאל מה זה, כשאמרו לו שאבשלום הקים את זה הוא אמר: "יד שהפכה לאבא - אסור שתשארו", והוא צנה לשבר את זה, רואים היום רק את הבנין, אבל היד קטועה. מוהרא"ש היה מסיים: "אפלו גוי מבין זאת, שיד שמכה אבא - צריכים לקטע".

תחזור בתשובה, כי אם לא יהיה לך מר.

[...]

מה אעשה שאשתי בודקת את הטלפון שלי?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

מה אעשה שאשתי בודקת את הטלפון שלי?

תשובה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת פְּקוּדֵי, כ"ו אָדָר א', שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכָבוֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר

קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אֲכַפֵּת לָךְ? מִתָּר לֹא־שָׁתַף לְהִסְתַּכֵּל בְּטִלְפוֹן שְׁלֹךְ, כִּף זֶה אֲצֵל כָּלָם;
אִשָּׁה רוֹצֵה לְרְאוֹת בְּמָה בַּעֲלָה מִתְעַסֵּק, זֶה לֹא צְרִיךְ לְהִפְרִיעַ לָךְ.

קַח אֶת הָעֵצָה שֶׁל רַבְּנֵנוּ, הָעֵצָה שֶׁל הַתְּבוּדוֹת; לֵךְ קִצַּת לְטִיֵּל עִם הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ, תְּדַבֵּר אֵלָיו, תִּסְפָּר לוֹ הַכֹּל; תְּדַבֵּר אֵלָיו בְּשִׁפְהַ הָאִישִׁית שְׁלֹךְ, תִּסְפָּר
לוֹ עַד כַּמָּה אֲתָה רוֹצֵה לְהִיּוֹת טוֹב וְכַמָּה הוֹלֵךְ לָךְ קִשָּׁה. רַבְּנֵנוּ אוֹמֵר (לְקוּטֵי
מִזְבֵּר"ן חֶלֶק ב', סִימָן כה) כָּל הַצְּדִיקִים זָכוּ לְהִגִּיעַ לְדִרְגוֹת גְּדוּלוֹת - רַק עַל יְדֵי
הָעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל דְּבוּר אֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְּלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

מָה אַעֲשֶׂה שְׁהַמְשָׁגִיחַ שְׁלִי לֹא מִרְשָׁה לַעֲשׂוֹת הַפְּעָה

בִּישִׁיבָה?

שְׁאֵלָה :

לְכָבוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

תּוֹדָה רַבָּה עַל כָּל הַחֲזוּקִים, הַשְּׁעוּרִים וְהָעֲצוֹת, אֲנִי מְאוֹד מִתְחַזֵּק מִזֶּה.

אֲנִי לוֹמֵד בִּישִׁיבָה גְּדוּלָה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל שְׁלֹא שִׁיבַת לְבָרְסֵלֵב, וְזִכְתִּי לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנֵנוּ
הַקְּדוֹשׁ בְּעֶרְךָ לְפָנַי שְׁנַתִּים, וְאֲנִי לוֹמֵד בִּישִׁיבָה אֶת סִפְרֵי רַבֵּינוּ, וְיֵשׁ בְּחוּרִים שֵׁם בִּישִׁיבָה,
לֹא חִסִּידֵי בְּרִסְלֵב, שְׂמִבְקָשִׁים מִמֶּנִּי שְׂאֲלֵמֵד אֲתָם אֶת סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ, וְאֲכֹן לְמִדְתִּי עִם חֶלֶק
מִהַבְּחוּרִים, אֲבָל אַחֲרֵי כַּמָּה יָמִים בְּשִׁהַמְשָׁגִיחַ רָאָה אֶת זֶה, הוּא צֶעֶק עָלַי וְהִזְהִיר אוֹתִי
שְׂאֵם לֹא אֶפְסִיק יוֹרְקוֹ אוֹתִי מִהִישִׁיבָה.

הַשְּׂאֵלָה הִיא הֵאֵם לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד אֲתָם, כִּדִּי לַעֲשׂוֹת הַפְּעָה, אוֹ שְׂאֲפְסִיק, שְׂאֲלָתִי אֶת
הַבְּחוּרִים אִם הֵם רוֹצִים לַעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׁעוּר בְּמִקּוֹם אַחֵר לֹא בִישִׁיבָה, אֲבָל הֵם לֹא רְצוּ.

יִישַׁר כַּח

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת פקודי, כ"ז אדר א', שנת ה'תשפ"ב

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

מה אתה מחפש לעצמך בעיות? למה אתה מחפש להתגרות במשגיחים? ! אם אתה רוצה לעסוק בהפצה אתה יכול לעשות זאת מחוץ לישיבה שאתה לומד בה, אצלך בישיבה אל תעשה מהפכות וכו', בישיבה תכבד את מגידי השעורים ואת המשגיחים; אל תסתכסך, אל תעשה שם רע על רבנו.

כל הבחורים שבוכים שזרקו אותם מהישיבה שלהם בגלל ברסלב - זה שקר, לא זורקים בחורים שמקבלים חיות אצל רבנו ז"ל, זורקים בחורים בגלל חצפה ועזות; אם צוחקים למגידי השעורים בפרצוף - אז זורקים אותם החוצה.

כמו כן המחלקת של חסידי סקווירא על ברסלב - זה רק בגלל כמה עזי פנים מברסלב, שום דבר לא יותר מזה. מוהרא"ש מספר שבמה חסידי ברסלב התחצפו אל הרב הקדוש רבי דוד מסקווירא זכותו יגן עלינו, וכשבנו האדמו"ר הקדם מסקווירא ראה זאת - הוא לא יכול לסבל את זה וכו'; כך התגלגל הדבר שהם לא רוצים לשמע על ברסלב.

היה גם בברסלב ליץ בשם ... קרה ספור שחסידי סאווראן שלחו אתרוג לאדמו"ר שלהם; באותה שנה לא היו בנמצא אתרוגים, הם שלמו הרבה כסף כדי להשיג אתרוג לרבם, הם מצאו אתרוג יפה במחיר יקר, הם ארזו אותו בקפסה יקרה ושכרו שליח שיעביר אותו לסאווראן.

בדרך השליח רצה לנוח, הוא התנמנם, בנתיים עבר שם גוי וראה את הקפסה היקרה, הוא רצה לראות מה מנח בקפסה היקרה, אחרי שפתח וראה שזה פרי, הוא חשב לעצמו 'אם עוטפים פרי בקפסה יקרה מכרח להיות שהפרי מאד מתוק'; הוא נגס לתוכו ומיד ירק את האתרוג המר וארז אותו בחזרה בקפסה. השליח מתעורר, הוא לא יודע מכלום, הוא מביא לאדמו"ר

מסוֹרָאן אֶתְרוּג נָגוּס, זֹאת הִיְתָה סְטִירָה גְדוֹלָה לְחִסְדֵי סִאוּרָאן. אוֹתוֹ לֵץ נֶעֱמַד לְיַד הַחֲלוֹן בְּקִלוּיז שֶׁל בְּרֶסֶלְב, וְכֹאֲשֶׁר חִסְדֵי סִאוּרָאן עָבְרוּ - הוּא צָעַק: "פְּטוּם הַקַּן-טוֹרֶת]" (פְּטוּם חֲתוּף), כָּל חִסִּיד סִאוּרָאן שָׁמַע אִיךָ חִסִּיד בְּרֶסֶלְב צוֹעֵק: "פְּטוּם הַקַּן-טוֹרֶת]", זֶה הִבְעִיר אֶת הָאֵשׁ הַמְּרָה.

אֲנַחְנּוּ צְרִיכִים לְהִזְהָר מְאֹד לֹא לְהוֹצִיא שֵׁם רַע עַל שֵׁם רַבְּנוֹ. רַבְּנוֹ אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק, סִימָן ט): "מִי שָׂאוּהֵב אֶת הַצְּדִיק, צְרִיף לְשָׁמֵר אֶת הַצְּדִיק, שְׂלֹא יֵצֵא עָלָיו שֵׁם רַע".

הַשֵּׁם יֵעֹזר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

אִיךָ אֶפְשֶׁר לְשָׁמֹר עַל רוּגַע בְּעֵת מַלְחָמָה?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי כָּל כּוֹד מִיַּחַל לְהִרְגֵּעַ, אֲנִי רוֹעֵד מִפְּחַד, אֲנִי לֹא מִסְגָּל לְאָכֵל, אֲנִי בַּחֲרָדוֹת נוֹרְאִיּוֹת, אֲנִי שׁוֹמֵעַ שְׁמוֹעוֹת נוֹרְאִיּוֹת מְרוֹסָה וְאוֹקְרַאִינָה, הַיּוֹם שָׁמְעוּ שְׂרוּסָה פְּלִשָּׁה לְאוֹקְרַאִינָה וְעַפּוֹת פְּצֻצוֹת עַל כָּל אוֹקְרַאִינָה.

אִיךָ מְצַלִּיחִים לֹא לְהִבָּנֵס לְפַחַד? כְּבָר מִזְמַן הִפְסַקְתִּי לְשָׁמַע חֲדָשׁוֹת, אֲבָל זֶה מִשְׁהוֹ שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְמַנַּע לְגַמְרִי, אֲנִי מַגִּיעַ לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאֲנִי שׁוֹמֵעַ אֶת הַחֲדָשׁוֹת, אֲנִי הוֹלֵךְ לְמִקְוֵה וּמְדַבְּרִים שֵׁם מִהַחֲדָשׁוֹת, הַפְּחָדִים גּוֹזְלִים מִמֶּנִּי אֶת הַחַיִּים.

אֲנִי כְּבָר שׁוֹמֵעַ הַרְבֵּה שְׁנִים אֶת הַדְּרָשׁוֹת וְהַשְּׁעוּרִים וְאֲנִי מְצִיָּת לְהִכָּל, אֲבָל עִם כָּל זֶה בְּשִׁמְגִיעוֹת חֲדָשׁוֹת מִפְּחִידוֹת - זֶה מְסַעִיר אוֹתִי מְאֹד, אֲנִי רֵץ לְעֵזוֹק אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ: "הַשֵּׁם, הַמַּח שְׁלִי כּוֹאֵב, אֲנִי מִפְּחַד, שְׁמוֹר עָלַי, אֲנִי בְּצָרָה נוֹרְאָה, אֲנִי מִפְּרָפֵר מְאֹד, אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְהוֹצִיא בְּפֹה מִה שְׂאֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁהוֹלֵךְ לְקִרְוֹת חֶסֶד וְשְׁלוֹם".

אֲנִי נֹזֵר בְּסַפּוֹר שֶׁרַבְּנוֹ כָּעַס בְּשִׂאֲמָרוֹ לֹא עַל הַגְּזוּרוֹת שֶׁשׁוֹחַחוּ עָלֵיהֶן בְּזַמְנֵנו שְׁזָה כְּלוּם, הוּא לֹא הִיָּה מְרַצָּה מְאֹלוֹ שְׂאוּמְרִים שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹדָאִי לֹא יַעֲשֶׂה לָנוּ אֶת זֶה. מִה עוֹשִׂים? אִיךָ מִתְּמוּדִידִים? זֶה הוֹלֵךְ וְנִעֲשֶׂה גְרוּעַ מִיּוֹם לְיּוֹם, עַכְשָׁו אֲנִי שׁוֹמֵעַ שְׁזָה הַרְבֵּה יוֹתֵר גְרוּעַ מִמָּה שֶׁחֲשַׁבְתִּי, נִרְגַּעְתִּי קִצַּת כְּשִׂרְאִיִּתִי אֶת הַמִּכְתָּב שֶׁרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה כָּתַב

שלא צריכים לפחד לנסע אל רבנו, וחשבתי שכנראה המלחמה לא תמשיך, אבל למעשה זה כן ממשיך ועוד הרבה מעבר.

אולי ראש הישיבה יכול לכתב תפלה על זה? גם בקורונה הייתי בחדרות, אבל אני מרגיש שכל הדברים שקרו בשנים האחרונות היו רק הכנה לגרוע ביותר. אני לא יכול לחזר בתשובה בשביל כל העולם. ראש הישיבה, תציל אותי, אני מת!

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת פקודי, כ"ח אדר א', שנת ה'תשפ"ב

לקבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

תחזיר בתוךך שאין עוד מלבדו, הכל זה השם יתברך; לך עם המחשבה הזאת - כך תתפטר מכל הפחדים האלו. כשיהודי חושב רק מהשם יתברך, הוא מדבק עצמו להשם יתברך - אז הוא נצול מכל רע.

דע לך, כל הפחדים והחרדות מגיעים מדמיונות שהאדם בעצמו חושב, האדם רודף את עצמו. כפי שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (ירושלמי שבת פרק יד, הלכה ג) על הפסוק (דברים ז, טו): "והסיר ה' ממך כל חלי - זה רעיון", זה מדבר על המחשבות, כפי שרבי אליעזר אומר על הפסוק (דברים כח, מח): "ונתן על ברזל על צנאריך - זה הרעיון", מהו הדבר הכי קשה לאדם, העל הכי קשה? הדמיונות, המחשבות שהאדם לבד ממציא לעצמו; בפרט כשחוטאים בעברות מגנות רחמנא לצלן אז שרויים במתח תמידי, האדם חושב דברים מפחידים וכו' 'יהרגו אותי', 'אני הולך למות', 'הולכים לירות בי'; האמת היא שהאדם הוא השונא הכי גדול של עצמו, אף אחד לא רודף אחריו, זה רק המחשבות שלו בעצמו; כי מי שחושב רק מהשם יתברך, הוא משתדל לחשב מאמונה - מתפטר מכל המחשבות הרעות האלו.

תשגן אמונה - כך לא תפחד מכלום. רבנו אומר (ספר המדות אות פחד, סימן

כה): "כששוכחים את השם יתברך ואינם נשענים עליו, על ידי זה מתפחדים מאמות".

אֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׁחוֹשֵׁב רַק מֵהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ, הוּא יוֹדֵעַ שֶׁהַכֹּל זֶה הֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ; אֲזִי הוּא לֹא נִבְהַל מִשׁוֹם דָּבָר.

...

מה עושים כְּשֶׁמִּפְחָדִים מִכָּל אָדָם, שְׂאוּלִי הוּא לֹא יֵרָא שְׂמִים?

שְׂאֵלָה:

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׂלִיט"א,

קִשָּׁה לִי לְכַתֵּב בְּאֲרִיכוּת עַל הַנוּשָׂא, אֲבָל אֲנִי חִיַּבְת לְשֹׂאֵל, כִּי זֶה מַעִיק לִי מְאֹד עַל הַלֵּב.

נֹדַע לִי שְׁחָמִי הוּא לְצַעֲרָנוּ מִנֹּל גִּוְרָא, עַד כְּדִי כֶּד שֶׁהוּא פּוֹגַע וּמְטַמֵּא אֶת הַיְלָדִים שְׁלוֹ עֲצָמוֹ וּבִשְׁרוֹ רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְזֶה לְקַח מִמֶּנִּי אֶת כָּל הָאֱמוּנָה לְכָל יְהוּדֵי יִרְא שְׂמִים יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה, כִּי חָמִי הוּא אָדָם מְאֹד אָדוּק וִירָא שְׂמִים כְּלָפִי חוּץ, יֵשׁ לוֹ זְקֵן לְבֵן אָרְךְ וְיִפְהָ, וְיֵשׁ לוֹ אֶת כָּל סוּגֵי הַחוּמְרוֹת וְהַדְּקוּקִים.

לְצַעֲרֵי שְׂמַעְתִּי סְפוּרִים דּוֹמִים עַל עוֹד אֲנָשִׁים כְּאֵלָה, וּכְאֵמָא לִילְדִים מְאִירִים אֲנִי חִיָּה מִמֶּשׁ בְּפַחַד, כָּל גְּבַר שְׂאֲנִי רוֹאֵה אֲנִי חוֹשֶׁבֶת שְׂאוּלִי הוּא גַם כֶּד, הוּא רַק מְרָאֵה אֶת עֲצָמוֹ כְּאָדוּק וּבְאֵמָת הוּא רְקוּב, וְאֲנִי רוֹעֵדֶת מִפַּחַד עַל הַיְלָדִים שְׂלִי, מַה כֵּן לְהַרְשׁוֹת לָהֶם וּמַה לֹּא? עִם מִי לְהַתְגַּבֵּר וְעִם מִי לֹא?

כְּשֶׁהֵם יוֹצְאִים מִהַבֵּית, אֲנִי מִבְּקִשְׁת הַרְבֵּה מֵהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁהֵם יִהְיוּ צְנוּעִים וִירְאִי שְׂמִים, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִפְגַּע בָּהֶם וְשֶׁהֵם חֲלִילָה לֹא יִפְגַּעוּ בְּאֵף אֶחָד. אֲבָל אֲנִי מְרַגֵּיֶשָׁה שְׂאֲנִי גִלְחָצֶת וּמִפְחָדֶת מְזֵה יוֹתֵר מְדִי, זֶה מִמֶּשׁ מִפְרִיעַ לִי לְחִי.

אִיד אֲנִי יְכוּלָה לְהַחְלֹץ מִהַפְּחָדִים וְהַמְחַשְׁבוֹת הָאֵלוֹ, וּמַהִי הַדְּרָךְ הַנְּכוּנָה לְחַשֵּׁב בְּחִיִּים?

יִישַׁר פֶּחַ

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת פקודי, כ"ח אדר א', שנת ה'תשפ"ב

מרת ... תח'י

קבלתי את המכתב.

לצערנו יש אנשים חולים שבזמן שבית המקדש היה קיים, כשהיה לנו את הסנהדרין הקדושים - היו נותנים לאדם כזה עונש סקילה, אחד כזה היו זורקים מבנין גבוה וסוקלים אותו באבנים. אנשים חולים שלוקחים ילדים עבור התאוות שלהם רחמנא לצלן, עד כדי כך שיש אנשים חולים שיקחו את ילדיהם עצמם ובשרם וישחטו אותם בשביל התאוות שלהם השם ישמרנו, את האנשים האלו צריכים לשים במאסר עולם לכל החיים. מוהרא"ש זכותו יגן עלינו אומר: "כל אלו שמנצלים ילדים בשביל תאוותיהם - אותם צריכים לסרס ולהכניס אותם לכלא בחדר סגור שלא יראו את אור השמש לכל החיים".

מוהרא"ש זכותו יגן עלינו ספר לי, אחד ממתפללי היכל הקדש הגיע אליו בבכיה ואמר: "השכן שלי לקח את הבנות שלי ועשה אתם מעשה תועבה"; מוהרא"ש אמר לו שילך למשטרה, וכך הוא עשה והכניסו את המנוגל לכלא, הגיע בריצה אדמו"ר גדול לפעל אצל מוהרא"ש שידבר אל אותו מתפלל שיחזור בו כדי שישחררו את המנוגל, המנוגל הזה התפלל אצל אותו אדמו"ר. המנוגל, בבית המדרש הוא צעק בקול גדול: "אמן יהא שמ' רבה" - בקול מחריש אזנים, ובשקט הוא לקח שתי בנות ישראל ושחט אותן! מוהרא"ש מספר לי: "שאלתי את האדמו"ר הזה, תאמרו לי, אם המנוגל היה עושה את זה עם הילדים שלכם, עם הנכדים שלכם - האם גם הייתם אומרים שיוציאו אותו לחפשי?" מוהרא"ש לא הצליח להבין מה הענין של האדמו"ר הזה להגן על הרוצחים.

זה דבר נורא לחפות על המנוגלים, האנשים החולים שרודפים אחרי ילדים; הם שוחטים את הילדים לכל חייהם. מוהרא"ש אומר, הילדים שנופלים לידיו של מנוגל - הם שחוטים לכל חייהם.

אָבֵל אֲנִי רוֹצֶה לְתַקֵּן אֶתְכֶם, מֵה שְׁחִמִיף עֲשֵׂה עִם יְלָדָיו עֲצֻמוֹ וּבְשָׂרוֹ;
לְחִמִּיף יֵשׁ זָקֵן אַרוּף לְבֵן וְיִפְהָ, הוּא עוֹשֶׂה רוּשִׁים שֶׁל אָדָם אָדוּק עִם כָּל
הַחֹמְרוֹת וְכוּ', הוּא אָדָם חוֹלָה, הוּא לָקַח אֶת יְלָדָיו וְהָרַג אוֹתָם - אָבֵל זֶה לֹא
אוֹמֵר שֶׁכָּל גֹּבֵר הוּא חוֹלָה, זֶה לֹא אוֹמֵר שֶׁכָּל גֹּבֵר הוּא מְגֻנָּל.

זֶה גַם בְּדַבְרִים אַחֲרִים; אִם נִפְלוּ בַּפֶּח עִם שְׂדוּף לֹא בְרִיא - זֶה לֹא אוֹמֵר
שֶׁכָּלֵם לֹא בְרִיאִים. יֵשׁ נְשִׁים שֶׁסָּבְלוּ מִבְּעַל חוֹלָה, הֵן עֲבָרוּ הֶעֱזָקוֹת נוֹרְאוֹת
בַּחַיִּיזוֹן, הֵן הִגִּיעוּ לְמִסְקָנָה שֶׁכָּל הַגֹּבְרִים הֵם חוֹלִים, כָּל הַגֹּבְרִים מְצִיקִים. כְּמוֹ
כֵּן יֵשׁ גְּרוּשִׁים שֶׁנִּפְלוּ עִם אִישָׁה חוֹלָה, אֶפְשָׁר לְשַׁמַּע מֵהֶם אִיךָ הֵם מְדַבְּרִים
שֶׁהֵם כָּבָר לֹא רוֹצִים לְהִתְחַתֵּן שׁוּב, הֵם מְדַבְּרִים בֵּינֵיהֶם, הֵם אוֹמְרִים "כָּל
הַנְּשִׁים הֵן חוֹלוֹת"; זֶה לֹא נָכוֹן, אִם נִפְלָתָ בַּפֶּח עִם חוֹלָה זֶה לֹא אוֹמֵר שֶׁכָּל
גֹּבֵר הוּא כְּזֶה, אוֹ שֶׁכָּל אִשָּׁה הִיא כְּזֹאת; זֶה מֵה שְׂאֲנִי אוֹמֵר לָכֶם, אִם חִמִּיף
שְׁעוֹשֶׂה רִשָּׁם שֶׁל יְהוּדֵי מְכַבֵּד - הוּא פוֹשֵׁעַ, זֶה לֹא אוֹמֵר שֶׁכָּל הָעוֹלָם כֵּן.

מֵה כֵּן? תְּדַבְּרוּ אֶל הַיְלָדִים שֶׁלָּכֶם לְהַזְהֵר מִמְּגֻנָּלִים, צְרִיכִים לְדַבֵּר אֶל
יְלָדִים דְּבוּרִים פְּתוּחִים; מֵה פְּרוּשׁ דְּבוּרִים פְּתוּחִים? אוֹמְרִים לָהֶם שִׂישׁ
אֲנִישִׁים חוֹלִים שְׂרוּצִים לְגַעַת בְּמִקּוֹמוֹת פְּרֻטִיִּים. תְּלַמְּדוּ אֶת הַיְלָדִים שֶׁלָּכֶם
שִׂיסְפְּרוּ לְאָבָא וְאֵמָא אִם מִישֶׁהוּ רוֹצֶה לְגַעַת בְּמִקּוֹמוֹת פְּרֻטִיִּים, תְּלַמְּדוּ אוֹתָם
לְהִיּוֹת קְדוּשִׁים; אֶת הַבָּנִים תְּלַמְּדוּ שֶׁלֹּא יִגְעוּ בְּאוֹת בְּרִית קְדֻשָׁה, כְּשֶׁהוֹלְכִים
לְשְׂרוּתִים לֹא נוֹגְעִים, כְּמוֹ כֵּן כְּשֶׁמְתַרְחֲצִים - לֹא נוֹגְעִים בְּאוֹת בְּרִית קְדֻשָׁה, גַּם
אֶת הַבָּנוֹת תְּלַמְּדוּ צְנִיעוּת, לְהִדְרִיכֵן לְכָל תְּשַׁחֲקָנָה בְּגוּפָן עִם יְלָדוֹת אַחֲרוֹת,
וְלֹא יִשְׁנוּ עִם יְלָדוֹת אַחֲרוֹת בְּמִטָּה אַחַת.

אֲשַׁרִּי הַהוֹרִים שֶׁמְחַנְכִים אֶת הַיְלָדִים בְּקְדֻשָׁה וּבְטָהֳרָה - הֵם יִרְאוּ פְרוֹת
נְאִים.

...

עַל יְדֵי הַהֲדָרְכוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, יֵשׁ לִי שְׁמִירַת עֵינַיִם

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי מוֹדֶה לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ שְׂאֲנִי הוֹלֵךְ לְעֵזוֹק בְּשַׁבָּת בְּבֵית הַכְּנֶסֶת "חֲזוֹק, חֲזוֹק,

ונתחזק", ברוד השם סימתי את חומש שמות שנים מקרא ואחד תרגום עם רש"י. תודה השם על חיי היפים והמתוקים, אין מספיק מלים להודות לראש הישיבה על החיים היפים שיש לי עם אשתי, בכל פעם שאני הולך ברחוב יש לי שמירת עינים ואני חושב, "עוד מעט אני חוזר הביתה אל אשתי היקרה, רק אתה יהיה לי חיים טובים".

אני מבקש הרבה מהשם יתברך שכל היהודים יזכו לחיים הטובים והשבעים שיש לי, ושיהיה לי חלק בלהכניס את זה לעולם.

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת פקודי, כ"ט אדר א', ערב ראש חודש אדר ב', שנת ה'תשפ"ב

לקבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אשרינו מה טוב חלקנו שאנו יודעים מהעצות של רבנו ז"ל. בשביל העצה שייכולים לעבור על הפרשה, בשביל זה לבד כבר היה פדאי כל ההתקרבות אל רבנו; שבכל יום נפתח את החומש ונלמד חומש רש"י מחלק לימות השבוע, ביום ראשון עד שני, ביום שני עד שלישי, וכן הלאה, עד סוף השבוע כבר מסיימים ללמד חומש רש"י - בשביל זה לבד כבר היה הפל פדאי.

שלא לדבר על ההדרכה איך לחיות בבית; רבנו מלמד אותנו שנתנהג לפי התורה ולא נוסף חומרות וכו'. בפרט כשזה מגיע לדברים שבינו לבינה וכו' צריכים להזהר מאד שלא לחיות עם חומרות, צריכים לדעת שמתי שמתר וכו' - מתר הכל, ומתי שאסור וכו' - אסור.

מהרא"ש היה מספר לנו, בכרסלב היה צדיק גדול מאד, הרב הקדוש רבי אברהם בן רבי נחמן מטולטשין זכר צדיק לברכה (בעל מחבר ספר "באור הלכותים"), הוא לעצמו היה מבדל ומפרש לגמרי מהעולם, ובכל זאת פשהו מבקשים ממנו הדרכות בענינים שבינו לבינה וכו', הוא תמיד היה אומר: "לדים, הזהרו מכריתות"; כלומר שיזהרו לשמר על הלכות טהרה, שיחזרו על ההלכות כדי לדעת לא להכשל בשום הלכה, אבל לא

לְהוֹסִיף שׁוּם פְּרִישׁוֹת; אֶלָּא כְּשִׁמְתָּר - מִתָּר הַכֹּל וְכוּ', וּבְיָמִים וְכוּ' - יִשְׁמְרוּ
אֶת כָּל הַהֲלָכוֹת.

כָּל אֵלֹהֵי שְׁלוֹמֵי דִּים עִם חֲתָנִים וְעִם כְּלוֹת לְמוֹדִים כּוֹזְבִים שֶׁל פְּרִישׁוֹת וְכוּ'
- הֵם אֲשֶׁמִּים בְּזָה שְׂאֲבָרְכִים וְנָשִׁים נוֹפְלִים לְעִבְרוֹת רַחֲמָנָא לְצִלָּן, הַדּוֹר הַזֶּה
הוּא כּוֹלוֹ הַפְּקָרוֹת, כּוֹלוֹ פְּרִיצוֹת, הֶרְחֹב מְלֵא בְּעִבְרוֹת הֵכִי מִתְעַבּוֹת
וּמְזַהְמוֹת רַחֲמָנָא לְצִלָּן, צְרִיכִים רַחֲמֵי שְׁמִים שֶׁלֹּא לְהַכְשִׁיל בְּעִבְרוֹת רַחֲמָנָא
לְצִלָּן; אִם הִחָתֵן הִזְה מִקְבֵּל הַדְּרָכָה לְחַיּוֹת חַיִּים שֶׁל יִרְאֵת שְׁמִים הוּא הִזְה
שְׂבַע, הוּא לֹא הִזְה מִחֲפֵשׂ עִבְרוֹת, רַק בְּגִלְל הַלְמוֹדִים הַכּוֹזְבִים - אֲנָשִׁים
נוֹפְלִים לְעִבְרוֹת רַחֲמָנָא לְצִלָּן.

לְךָ לְהַפְצָה, תְּפִיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ, הַקּוֹנְטְרַסִּים הַקְּדוּשִׁים שְׁמוֹהֶרָא שׁ
כְּתָב, שְׁלֻקּוּחִים מִתּוֹךְ סִפְרֵי רַבְּנוּ בְּשִׁפְהָ קִלְהָ בְּשִׁבִיל הַדּוֹר שְׁלָנוּ, לְהַצִּיל לָהֶם
אֶת הַחַיִּים.

אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְפִיץ אֶת הָעֵצוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

הֵאֵם אֶפְשָׁר לְהַיּוֹת שְׁמִחַ פּוֹרִים אֶפְלוּ בְּלִי לְשִׁתּוֹת?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

יִישֵׁר פֶּחַ עַל הַנְּכֹנֹת הַרְבָּה לְעֹזֵר לְכָל יְהוּדֵי. אֲנִי רוֹאֶה בְּמִכְתָּבִים שְׂרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה
מוֹכֵן לְעֹזֵר כָּל כֶּךָ הַרְבָּה וְלִקְרָא אֶת הַשְּׂאֵלוֹת שֶׁל כָּל אֶחָד, אֲנִי לֹא יוֹכֵל לְהַבִּין אִיךָ רֹאשׁ
הַיְשִׁיבָה מִסְפִּיק בְּכֻלָּל לְקָרָא כָּל מִכְתָּב בְּכוֹז יְסוּדִיּוֹת, כְּפִי שְׂאֲנִי רוֹאֶה שְׂרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה
זוֹכֵר וְיוֹדֵעַ כָּל מָה שֶׁשׁוֹלְחִים לוֹ.

הַסְּפוּר הוּא כֶּךָ, כְּשֶׁאֲנִי שׁוֹתֶה הַרְבָּה יוֹן אֲנִי מִקְבֵּל בְּאֲבִי בְּטֵן וְשִׁלְשׁוּלִים חֲזָקִים, לְכֹן
יּוֹצֵא שְׂאֲנִי שׁוֹתֶה בְּפוֹרִים רַק מֵעַט יוֹן וְאֲנִי לֹא מִשְׁתַּבֵּר, לְכֹן פּוֹרִים הוּא הַיּוֹם הֵכִי גְרוֹעַ
שְׁלִי, מִמֶּשׁ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, כִּי אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מָה לְעֵשׂוֹת עִם עֲצָמֵי בְּמִשְׁדֵּךְ הַיּוֹם הַזֶּה, אֲנִי
בְּמֶרְהָ שְׁחוּרָה.

כְּשֶׁאֲנִי הוֹלֵךְ לְחָמִי אֲנִי לֹא מְרַגֵּשׁ בְּנַח, כְּלָם מִשְׁתַּכְּרִים מְדַבְּרִים צוֹנְעִים בְּקוֹל וְרוֹקְדִים וְאֲנִי מְדִי נוֹרְמָלִי, וְכָל הַנְּשִׁים חֲמוּזִי וְהַיְלָדִים מִסְתַּכְּלִים, וְאֲנִי הֵטַפֵּשׁ שְׁלֹא מִתְּאִים לְחַגִּיגָה. אֲצֵל אָבִי אֲנִי יוֹשֵׁב לְפָחוֹת בְּצַד וּמִתְבַּיֵּשׁ קִצֵּת, אָבֵל כָּל הַפּוֹרִים הוּא בְּשִׁבְלִי קִבְלַת יִסּוּרִים, כָּל הַיּוֹם לֹא שׁוֹה לִי כְּלוּם, כָּל הַיּוֹם אֲנִי מִסְתוֹבֵב עִם אִשְׁתִּי וְהַיְלָדִים לְאַחַל פּוֹרִים שָׂמַח וְאַחַר כֵּךְ אַחֲרֵי הַצְּהָרִים מִתְחִיל הַשְּׁתִיָּה וְהוֹלְכִים לְסִעּוּדָה שָׁשִׁם אֲנִי יוֹשֵׁב עַל קוֹצִים בְּמִשְׁךְ שְׁלוֹשׁ אַרְבַּע שָׁעוֹת.

זֶה מְאֹד מְדַכָּא אוֹתִי, אֲפֹלוּ כְּשֶׁאֲנִי רַק חוֹשֵׁב מִפּוֹרִים. אִשְׁתִּי שׁוֹאֵלֶת אוֹתִי כָּל הַזְּמַן לֵאמֹן גִּלְךָ לְאַכֵּל אֶת הַסִּעּוּדָה, אֲנִי לֹא מִסְגֵּל לְעִנּוֹת לָהּ כִּי כָּל הַדְּבָר הַזֶּה הוּא בְּשִׁבְלִי בּוֹלוֹ מְרָה שְׁחוּרָה.

בְּבִקְשָׁה תְּרַחֲמוּ עָלַי וְתִנּוּ לִי עֲצָה טוֹבָה מֵהַלְעֲשׂוֹת עִם הַפּוֹרִים.

יִישֵׁר פֶּחַ עַל הַחַיּוֹת, הַשְּׂמֻחָה, תְּשׁוּבָה, תּוֹרָה וְתַפְּלָה וְאַלּוֹקוֹת שְׁאֲנִי מִקְבֵּל עַל יְדֵי הַשְּׁעוּרִים וְהַנְּגוּגִים וְהַמְכַתְּבִים.

יִישֵׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת פְּקוּדֵי, כ"ט אָדָר א', עָרַב רֹאשׁ חֹדֶשׁ אָדָר ב', שְׁנַת ה'תשפ"ב לְכַבּוֹד ... נְרוֹ יֵאִיר קִבְלַתִּי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

דְּבָר רֹאשׁוֹן אֵל תְּשַׁתֶּה יוֹתֵר מְכוּס אַחַת; זוֹ הַלְכָה מְפֹרֶשֶׁת, הַרְמ"א פּוֹסֵק (אַרְח חַיִּים סִימָן תְּרֵצָה, סְעִיף ב) שְׁלֹא יִשְׁתּוּ יוֹתֵר מִמָּה שְׁרַגְלִים לְשִׁתּוֹת; אֶחָד שְׁלֹא שׁוֹתֶה יֵין כָּל הַשָּׁנָה יְכוֹל לְקַיֵּם אֶת הַמְצָוָה בְּכוּס אַחַת, הַרְמ"א מְסִים: "וְאֶחָד הַמְרַבֵּה וְאֶחָד הַמְמַעֵיט, וּבְלִבְד שְׂיִכְוֹן לְבוֹ לְשָׂמִים", גַּם מִי שְׁשׁוֹתֶה הַרְבֵּה יֵין, וְגַם מִי שְׁשׁוֹתֶה קִצֵּת יֵין - הַעֲקָר שְׂיִכְוֹן לְעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ; לְכֵן אִם אַתָּה לֹא שׁוֹתֶה יֵין כָּל הַשָּׁנָה, קִשֶׁה לָךְ לְשִׁתּוֹת, אַתָּה נִהְיָה חוֹלָה - תְּשַׁתֶּה רַק מְעַט.

שְׁנִית, מֵהַ שְׁאֵתָה מְרַגֵּשׁ אֲצֵל חֲמִיד בְּפּוֹרִים מִחוּץ לְתַמוּנָה, אַתָּה הַיְחִיד שְׁלֹא שׁוֹתֶה, אַתָּה הַשׁוֹטֵה שֶׁל הַמְשַׁפָּחָה, כְּלָם שְׁכוּרִים וְכוּ', אַתָּה מְרַגֵּשׁ

שְׁמִסְתַּפְּלִים עָלֶיךָ; רֵאשִׁית, אַף אֶחָד לֹא מִסְתַּפְּלֵי עָלֶיךָ, מִסְתַּפְּלִים עַל הַשְּׂכוּרִים, הַנָּשִׁים מְבֹהֳלוֹת, כָּל אֶחָד מִפְּחַדַּת מִבְּעֵלָהּ, בְּכֻלָּל לֹא מִסְתַּפְּלִים עָלֶיךָ, כִּלְכֵן הָיוּ רוּצוֹת שֶׁהַבַּעַל שֶׁלָּהֶן יִהְיֶה כְּמוֹךָ, שִׁישֵׁב רְגוּעַ וַיִּהְיֶה נוֹרְמָלִי; וְאִם תֹּאמַר שֶׁכֵּן מִסְתַּפְּלִים עָלֶיךָ, מָה אֲכַפֵּת לָךְ שֶׁמִּסְתַּפְּלִים עָלֶיךָ? אָדָם צָרִיף לִהְיוֹת דְּבוּק כָּל כָּף בְּהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, שֶׁלֹּא יִהְיֶה אֲכַפֵּת לוֹ בְּכֻלָּל מֶה שֶׁאֲנָשִׁים אוֹמְרִים עָלָיו וְחוֹשְׁבִים עָלָיו, שֶׁמִּזֵּחַ הַמַּחֲשָׁבָה יִהְיֶה דְּבוּק רַק בְּהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ.

עַל יְדֵי הַתְּבוּדָה, כְּשֶׁמְדַבְּרִים אֶל הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ - הַמִּזֵּחַ מִטְהַר מִכָּל הַדְּמִיוֹנוֹת הָאֵלוּ, 'מִסְתַּפְּלִים עָלַי', 'אוֹמְרִים עָלַי', 'מְדַבְּרִים מִמְּנִי', הַדְּבָרִים הָאֵלוּ הֵם דְּמִיוֹן אֶחָד גָּדוֹל; אִם מְצִיִּיתִים לְרַבְּנוֹ, מְדַבְּרִים בְּכֻלָּל יוֹם אֶל הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ - הַמִּזֵּחַ מִטְהַר מִכָּל הַדְּבָרִים הָאֵלוּ, עוֹשִׂים מֶה שֶׁנִּכְוֵן, עוֹשִׂים אֶת רְצוֹן הַשָּׁם, וְלִדְרָגָה הַזֹּאת כָּל אֶחָד יְכוּל לְזַכּוֹת לְהַגִּיעַ כְּשֶׁמְצִיִּיתִים לְרַבְּנוֹ; עַל יְדֵי זֶה שֶׁמְדַבְּרִים וּמְשׁוֹחַחִים אֶל הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ - מַגִּיעִים לָזֶה.

אִם הַסְּעוּדָה מִתְמַשְׁכֶּת וְאֵין לָךְ מֶה לַעֲשׂוֹת - קַח תְּהִלִּים וְתִתְחִיל לִוְמַר תְּהִלִּים; פּוֹרִים הוּא יוֹם כָּל כָּף קְדוֹשׁ, אָדָם יְכוּל לַפְעֵל לַעֲצֹמוֹ וְעַבּוֹר אַחֲרֵים - יִשׁוּעוֹת וּרְפוּאוֹת. שֵׁב בְּשִׁלְחֵן עִם תְּהִלִּים וְתִגִּיד תְּהִלִּים, אוֹ תִתְבוּדָה, תְּדַבֵּר אֶל הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ. זֶה מֶה שֶׁאֲנִי עוֹשֶׂה כְּשֶׁאֲנִי הוֹלֵךְ לְשִׁמְחָה אוֹ לְמִסְבָּה וְכִדּוּמָה, בְּמָקוֹם לְשִׁבְתַּת שְׁעוֹת בְּלִי לַעֲשׂוֹת כְּלוּם, אֲנִי לּוֹקֵחַ תְּהִלִּים, מְשַׁנְּיֹת וְאֲנִי מִתְבוּדָה.

אַסִּים עִם סְפוּר שְׁמוֹהֶרָא"ש הִיָּה מְסַפֵּר הַרְבֵּה, שֶׁמְעוֹ פַּעַם בְּלִיל הַסְּדֵר אֵיךְ יִהְיֶה פְּשׁוּט בּוֹכָה בְּמַלִּים: "תָּם מָה הוּא אוֹמֵר?" הוּא חִזַּר עַל זֶה שׁוֹב וְשׁוֹב וְזָלְגוּ לוֹ דְּמְעוֹת מִהֶעֵינַיִם, כְּשֶׁשֶּׁאֵלוּ אוֹתוֹ: "מָה יֵשׁ לְכַפּוֹת בְּמַלִּים הָאֵלֶּה?" הוּא עָנָה: "אֲנִי לֹא מְבִין כְּלוּם מִהֶהֱגָדָה, כֵּאֵן אֲנִי רוֹאֶה חֶכֶם מֶה הוּא אוֹמֵר, רִשָּׁע מָה הוּא אוֹמֵר, תָּם מָה הוּא אוֹמֵר, הַחֶכֶם אוֹמֵר מִשְׁהוֹ וְהַרְשָׁע אוֹמֵר מִשְׁהוֹ, מֶה אֲכַפֵּת לִי מֶה הַחֶכֶם אוֹמֵר עָלַי וּמֶה הַרְשָׁע אוֹחֵז מִמְּנִי? אֲבָל דְּבַר אֶחָד כֵּן אֲכַפֵּת לִי: "תָּם מָה הוּא אוֹמֵר?" הוּא מְרָאֶה עִם הָאֲצַבַּע כְּלַפֵּי מַעְלָה: "מֶה אוֹמְרִים עָלַי לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם (בְּרוּסִית אוֹמְרִים 'שָׁם' - תָּם); זֶה אוֹחֵז מִמְּנִי, הַשָּׁנִי לֹא אוֹחֵז מִמְּנִי, אֶחָד אוֹמֵר שֶׁאֲנִי בְּטָלָן, הַשָּׁנִי אוֹמֵר שֶׁאֲנִי שְׁלוּמִיאֵל, מִסְתַּפְּלִים עָלַי, חוֹשְׁבִים שֶׁאֲנִי שׁוֹטָה, שֶׁאֲנִי מְחוּץ לְעֵנִינַיִם, אֲבָל

רבֹּנוֹ שֶׁל עוֹלָם מָה אַתָּה אוֹמֵר עָלַי? רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֶצְלָךְ אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְהִיֹּת מִחוּץ לְעֵנִינִים, תִּרְאֶה לִי קִצֵּת אֲהַבָּה, תִּרְאֶה שְׂאֵתָה אוֹהֵב אוֹתִי, אֲנִי לֹא רוֹצֶה שׁוֹם דָּבָר - רַק לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנְךָ”.

אֶת הַסְּפֹר הַזֶּה מוֹהֲרָא” שׁ הִיָּה מְסַפֵּר לָנוּ הַרְבֵּה מְאֹד, זֶה שְׁנָה לָנוּ אֶת מַח הַמַּחֲשָׁבָה, לְבָכוֹת אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְלוֹמֵר: ”תָּם מָה הוּא אוֹמֵר? רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מָה אַתָּה אוֹמֵר עָלַי? רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מָה אוֹמְרִים עָלַי בְּשָׁמַיִם? אֲנִי גַם רוֹצֶה לְהִיֹּת צַדִּיק, אֲנִי גַם רוֹצֶה לְהִיֹּת דְּבוּק בְּךָ”.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכֹל הָעֵנִינִים.

...

איש אמונות

אתה עדין יכול לחזור אל השם יתברך, לא זורקים אף אחד
בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת פקודי, כ"ו אדר א', שנת ה'תשפ"ב
לקבוד ... גרו יאיר

דע לך שתמיד אפשר לחזור בתשובה; אם מתוודים, מספרים להשם
יתברך מה שעשו, אומרים לו "לא אעשה את זה יותר" - הקדוש ברוך הוא
סולח. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (תורת כהנים, בחקותי) הקדוש ברוך הוא
אומר: "מיד שהם מתוודים על עונותיהם, מיד אני חוזר ומרחם עליהם",
כשאדם מתוודה על חטאיו, אני מוחל לו מיד ואני מתנהג עמו ברחמנות.
כשאדם חוזר בתשובה - הקדוש ברוך הוא מוחק את חטאיו.

אפלו שנפלת כל כך עמק בשאול תחתיית השם ישמרנו - אתה עדין יכול
לחזור אל השם יתברך, לא זורקים אף אחד. חכמינו זכרונם לברכה אומרים
(שמות רבה יט, ד) על הפסוק (איוב לא, לב): "בחוץ לא ילין גר" - אין הקדוש ברוך
הוא פוסל לבריה, אלא לכל הוא מקבל; השערים נפתחים בכל שעה, וכל מי
שהוא מבקש לכנס יכנס. הקדוש ברוך הוא לא זורק אף אחד, השערים
פתוחים תמיד, מי שרוצה לחזור אל השם יכול לחזור תמיד. עוד אומרים
חכמינו הקדושים (ברכות לד): "במקום שבעלי תשובה עומדים, אין צדיקים
גמורים יכולים לעמוד שם". בעל תשובה הוא חשוב מאד אצל הקדוש ברוך
הוא, הוא יכול להגיע למקום שצדיקים לא מגיעים.

השבוע אנחנו מסיימים עוד סדר חומש - את ספר שמות; איזה תענוג הוא
זה מי שמתחיל את היום עם חומש רש"י, כל היום הוא אחרת, כל השבוע

אחרת; תתחיל היום ללמד את הפרשה - כך תרגיש את הקדוש ברוך הוא.
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

זכות גדול לדאג לילדים בבית הפנסות

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת פקודי, כ"ו אדר א', שנת ה'תשפ"ב
לכבוד ... גרו יאיר, צפת

אין לי מלים להביע את גדל הזכות שלך בעזרה לבית המדרש היכל
הקדש בצפת; בפרט שאמה עובד עם הילדים, זה מאד חשוב אצלי.
אצלנו בישיבה יש לנו אחד מהאברכים שיושב עם הילדים בסעודה
שלישית, הוא מחלק להם ממתקים; הם שרים מאד יפה. גם בתפלה הוא
מסתובב ומחלק ספריות לילדים שיושבים ליד ההורים, זה גורם שהילדים
יתפלו יפה.

שהילדים יהיו אצלך דבר חזק; תעבד עם הילדים, תגיד אתם תהלים,
תספר להם ספורי צדיקים. תלמד אותם את העצות של רבנו; זה ישאר אתם
לכל החיים.

לגבי השעורים שלך וכו'; תתחיל ש"ס, לך כסדרן עד שאתה מסים ש"ס,
וקף תעשה כל ימי חייד.
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

לא להיות תלויים באף אחד, רק בהקדוש ברוך הוא

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת פקודי, כ"ו אדר א', שנת ה'תשפ"ב
... תחנ', תלמידת בית פיגא

קבלתי את המכתב.

נראה לי מהמלים שלכם שכבר שכחתם את הדברים היפים שלמדתם

בבית פיגא. אחד מהדברים הכי חשובים שמוהרא"ש מלמד אותנו - שלא נהיה תלויים באף אחד, רק בהשם יתברך, שלא נעשה מאף אחד מציאות; כל המחלוקות וכל הבעיות קורות כששוכחים מהשם יתברך, מתחילים לעשות מציאות מבשר ודם.

אם מישהי לא רוצה לדבר אתכם, מה זה צריך להפריע לחיים שלכם? אם אחרת לא רוצה להיות בקשר אתכם - מה זה צריך להפיל אתכם? הבת שמדברת עם בנות אחרות עליכם - לא תזיק לכם, אף אחד לא יכול לקחת מכם כלום; אם תתנהגו פשוטה, תעזרו לאמא שלכם, תתנהגו עם מדות טובות - יהיה לכם שם טוב, אתם תמצאו שדוף טוב.

זה הלמוד שמוהרא"ש מלמד אתנו; שנהיה כל כך חזקים עם האמונה בהשם יתברך, שלא נסמך על אף אחד, רק עליו.

אני כותב לכם כאן קטע מהצנא"ה שמוהרא"ש השאיר לנו (צנא"ה מוהרא"ש אות ח-ט), תשננו את זה כל יום - ותהיו כל כך חזקים, שום דבר בעולם לא ישבר אתכם:

"בני ובנותי חתני ותלמידי! חזקו עצמכם באמונה פשוטה בו יתברך, ותמיד תכניסו בדעתכם ויהיה לפני עיניכם, אשר הקדוש ברוך הוא מנהיג את עולמו בהשגחה פרטי פרטית, ואין בלעדיו יתברך כלל.

ועל כן מה לכם לדאג על עולם שאינו שלכם? ומה לכם להתבלבל מאחרים? ראו להרגיל עצמכם לברוך רק אליו יתברך, וכל מה שאתם צריכים תבקשו רק ממנו יתברך, ותדברו עמו בלשון שרגיל לכם הינו באידיש, או בכל לשון שאתם מרגלים בה.

ודבר זה בעצמו יבנה את האמונה אצלכם, כי בזה שהאדם מדבר עמו יתברך, ומרגיל את עצמו לדבר את כל אשר עם לבבו לפניו יתברך, בזה בעצמו מראה לדעת, שנסכם אצלו אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והוא מחיה ומנהיג ומקיים את כל הבריאה כלה, ואין בלעדיו כלל.

ותדעו שאמונה היא עקר ויסוד כל היהדות, כי האמונה היא הדבקות בו יתברך, כשאדם מכניס בדעתו אמתת מציאותו יתברך, ומציר לעצמו אורו

האין סוף ברוך הוא שמסבב אותו והוא עומד באמצע, זה עקר התענוג והשעשוע והדבקות והחיות של הצדיק, והוא מרגיש את עצמו עוד בחיים חיותו כדגמת היותו בעולם הבא, משעשע עצמו בשעשוע דמלכא, ואל כל זה זוכים רק על ידי אמונה פשוטה בו יתברך, וידבר הרבה עמו יתברך בתמימות ובפשיטות גמורה, כאשר ידבר איש אל רעהו, והבן אל אביו.

זכרו היטב ותישבו עצמכם, ואז תראו כי "שוא תשועת אדם", והכל הכל הבליים, אף אחד לא יכול לעזור לכם, ומכל שכן שאינו יכול להזיק לכם. ועל פן אל תיראו ואל תחתו משום בריה שבעולם, ומכל שכן שאל תחניפו את שום בריה, כי לא יועיל כלל.

אלא עוד זיק לכם בבריאותכם. כי כשאדם שם בטחונו בכשר ודם, ואחר כך כשאינו נעשה כרצונו אזי בא לידי אכזבות גדולות עד מאד, ונשבר לגמרי, ונופל ברוחו, ונחלשת דעתו, אבל בזה שמכניסים את עצמו לגמרי באמונה פשוטה בו יתברך, אז מצליחים בכל הענינים.

...

תניח גליונות בבתי כנסת שצריכים את זה

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת פקודי, כ"ו אדר א', שנת ה'תשפ"ב
לקבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

בודאי שתמשיך לכתב מכתבים, אני קורא את כל המכתבים שלך; אני שמח בכל פעם לראות את השעורים שלך, הסיומים שלך; זה נותן לי כח. אל תניח גליונות במקום שזורקים אותם, תניח גליונות בבתי כנסת שצריכים את זה; יש כל כך הרבה אנשים שמחפים לזה, זה כל השבת שלהם, וכל החיים שלהם.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

מישהו צריך לדאג לילדים בבית הכנסת

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת פקודי, כ"ו אדר א', שנת ה'תשפ"ב
לכבוד ... גרו יאיר, בית שמש

תכתב לי את השמות של המתפללים הקבועים; אני מחפש אברך מתאים, אחד מהמתפללים שיעבד עם הילדים. ילדים שמשאירים אותם חפשי - מתחילים להשתולל, ויכולים לקרות דברים לא טובים. השבוע ילד נחתך בידו מזכוכית, אני מקנה למצא אברך מתאים שיקח את המצנה הזאת. בבית המדרש היכל הקדש בצפת יש אברך שעובד עם הילדים, הוא עושה הגרלות ומחלק פרסים, כמו כן אצלנו בישיבה יש לנו אברך, מלמד שמתמסר לזה; כל השבת הוא עסוק עם הילדים, הן בתפלה, בסעודה שלישית ובמוצאי שבת באבות ובנים; כך הילדים שמורים מרע.

תתחזק בעבודתך הקדושה.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

אסור להתנכח עם אחד שהדרדר

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת פקודי, כ"ו אדר א', שנת ה'תשפ"ב
לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

תהיה חזק, אל תשבר; תמשיך לכבד את אמא שלך. אל תתנכח אמה, בפרט ביהדות, היא מספנה הדרדרה השם ישמרנו; אסור להתנכח עם אחד שהדרדר, מהכל אמה יכול וצריך לדבר אמה - חוץ מהנושא של דרך הינהדות, כי אם מדברים ומתנכחים - זה יכול להזיק לאדם.

תהיה חזק, בקרוב תמצא את השדוף שלך, לא זיך לך בכלל שהורים שלך נפרדו. בחורים ובחורות שבאים ממשפחות שבורות חיים בפחד, הם חושבים 'אנחנו לא נתחתן כי אנחנו באים ממשפחות שבורות'; זה לא כך,

שדוּן־ךָ לֹא קָשׁוּר אִם בָּאִים מִבֵּית שְׁלָם אוֹ מִבֵּית שְׁבוּר, שְׁדוּן־ךָ תְּלוּי בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁדוּן־ךָ תְּלוּי בְּאָדָם בְּעֶצְמוֹ; בַּחֹר טוֹב, בַּחֹרָה טוֹבָה שְׁחִיִּים עִם יְרֵאת שָׁמַיִם, עִם מְדוֹת טוֹבוֹת - מוֹצְאִים אֶת הַשְּׁדוּן־ךָ שְׁלָהֶם.

תֹּאמַר כָּל יוֹם אֶת יוֹם הַתְּהִלִּים.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנֻנִים.

...

אֵל תּוֹרִיד אֶת אֲשֶׁתְּךָ מִהֲצַנִּיעוֹת שְׁלָה

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרַשַׁת פְּקוּדֵי, כ"ו אָדָר א', שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכָבוֹד ... נְרוֹ יָאִיר

קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵל תּוֹרִיד אֶת אֲשֶׁתְּךָ מִהֲצַנִּיעוֹת שְׁלָה, תִּשְׂמַח שֶׁהִיא רוֹצֶה לְהִתְלַבֵּשׁ בְּעֵדִינּוֹת; אוֹי וְאֲבוֹי מֵה שְׁקוּרָה כְּשֶׁאֲשָׁה מִתְחִילָה לֹאמַר שְׂאֵת זֶה לֹא צָרִיךְ, וְאֵת זֶה לֹא צָרִיךְ - אֲזַי אֵין מֵה לַעֲשׂוֹת, כִּי כְּשֶׁהָאֲשָׁה מֵאֲבֹדֶת אֶת הַרְגֵּשׁ שְׁלָה בְּלְבוֹשׁ עֲדִין - אֵי אֶפְשֶׁר לְהַכְרִיחַ אוֹתָהּ.

בָּאִים אֵלֵי אֲבָרְכִים יְקָרִים שְׁבוּכִים מֵה הֵם יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת, הָאֲשָׁה מִתְחִילָה לְהִתְנַהֵג שְׁלֹא כְּרֹאוֹי; בְּלֵי גְרָבִים, בְּגָדִים קְצָרִים וְכוּ', וְכוּ', הַשֵּׁם יִרְחַם; אִם לֹאֲשֶׁתְּךָ יֵשׁ קַבְּלָה לְלָכַת רַק עִם גְּרָבִים מְסוּג מְסִים - אֵל תִּצְחַק מִמֶּנָּה.

עַל הַבַּעַל מְטַל לְעוֹדֵד אֶת אֲשֶׁתּוֹ תְּמִיד בְּמִלִּים טוֹבוֹת עַל צְנִיעוֹתָהּ. לֹא רַק לְאֲשָׁה, צָרִיכִים לֹאמַר גַּם לְיִלְדִים; הַמִּלִּים הַטוֹבוֹת נוֹתְנוֹת כַּח לְהִשְׁאָר טוֹבִים, הֵן עִם הַבָּנִים, הֵן עִם הַבָּנוֹת. תַּחֲפֹשׁ בְּכָל יוֹם לְתַת מְלָה טוֹבָה לְיִלְדִים שְׁלָךְ, לְדַגְמָא, כְּשֶׁאֲתָהּ רוֹאֶה שֶׁהֵלֵךְ שְׁלָךְ מִכִּין מִים לְנִטִּילַת יָדַים בְּבִקְרָה, תֹּאמַר בְּקוֹל: "אֲמָא, תְּרֹאֵי אֵיזָה יֵלֵד טוֹב הוּא, הוּא מִכִּין מִים לְנִטִּילַת יָדַים"; יְכוּל לְהִיּוֹת שֶׁהַמְּלָה הַטוֹבָה הָאֲחַת שֶׁהוּא שׁוֹמֵעַ עֲכָשׁוּ יִתֵּן לוֹ כַּח בְּמִשְׁךְ כָּל הַחִיִּים לְהַכִּין מִים לְנִטִּילַת יָדַים. כְּשֶׁאֲתָהּ רוֹאֶה אֶת הַבַּת שְׁלָךְ - יִתֵּן לָהּ מְלָה טוֹבָה, תֹּאמַר בְּקוֹל: "אֲמָא תְּרֹאֵי אֵיזָה יָפָה וְצַנּוּעָה שֶׁהִיא"; זֶה יִתֵּן לָהּ אֶת הָעֶצְמָה לְהִשְׁאָר טוֹבָה.

רבנו אמר לרבי נתן (שיחות הר"ן, סימן קיט): "כִּשְׁהוּא רוֹצֵה וְחַפֵּץ וּמִשְׁתּוֹקֵק מֵאֵד שֶׁחֲבָרוּ יִהְיֶה אִישׁ כְּשֶׁר וְצָדִיק אִף עַל פִּי שֶׁהוּא לֹא יִהְיֶה חֵס וְשְׁלוֹם, זֶהוּ מַעֲלָה גְדוֹלָה מְאֹד"; אִם אַתָּה עֹדֵין לֹא בְּעֵנְךָ, אַתָּה עֹדֵין לֹא קוֹלֵט אֶת הַגְּדוּלָּה שֶׁל הַגְּרָבִים הָאֵלֶּה אוֹ הַגְּרָבִים הָאֵלֶּה, וְאַתָּה רוֹאֶה אִיךָ אֲשֶׁתָּךְ חֲזָקָה לְלַכֵּת רַק כֶּף וְכו' - תִּגִּיד לָהּ: "אֲנִי שָׂמַח שְׂאֵת חֲזָקָה עִם הַעֲדִינּוֹת".

בְּעֵנְךָ וְכו'; אֲנִי מִסְתַּכֵּל עָלֶיךָ בְּמַבֵּט טוֹב, אֵל תִּפְחַד לְכַתֵּב אֶת הַסְּפָקוֹת שְׁלָךְ; אֵל תִּהְיֶה מֵאֵלוֹ שְׁלֵא שׂוֹאֲלִים כִּי אוֹלֵי רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה יִחַשְׁבֵּה שְׂאֲנִי מִשָּׁע; זֶה לֹא כֶּף, כִּי כָּל זְמַן שְׂשׂוֹאֲלִים, אֲפִילוֹ שֶׁהָאָדָם יִהְיֶה הֵכִי מִשָּׁע וְעָקוּם - כֶּף הוּא מִתְיָשֵׁר.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

אם מתחילים לעשות איזה דבר טוב, צריכים להיות חזקים לעמד בזה

בְּעֹזְרַת ה' יִתְבַּרֵךְ - יוֹם א' פְּרֻשֶׁת פְּקוּדֵי, כ"ו אָדָר א', שְׁנַת ה'תשפ"ב
לְכַבּוֹד ... נְרוֹ יָאִיר, בֵּית שְׁמֶשׁ
קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן מח): "וְצָרִיךְ לְהִיּוֹת עֹקֵשׁן גְּדוֹל בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, לְבָלִי לְהַנִּיחַ אֶת מְקוֹמוֹ, דְּהֵינּוּ מַעֲט מְקַצֵּת עִבּוּדְתוֹ שֶׁהַתְּחִיל, אִף אִם יַעֲבֹר עָלָיו מָה", כְּשֶׁמִּגִּיעַ לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם - צָרִיכִים לְהִיּוֹת עֹקֵשׁן גְּדוֹל; אִם מִתְחִילִים לַעֲשׂוֹת אִיזָה דְּבָר טוֹב - צָרִיכִים לְהִיּוֹת חֲזָקִים לְהַמְשִׁיךְ בְּזֶה, וְלֹא לַעֲזוֹב בְּאִמְצַע, "וְזָכַר דְּבָר זֶה הֵיטֵב, כִּי תִצְטָרֵךְ לָזֶה מְאֹד, כְּשֶׁתְּתַחֵל קַצֵּת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, כִּי צָרִיךְ עֹקֵשׁנוֹת גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, לְהִיּוֹת חֲזָק וְאַמִּין, לְאַחֵז עֲצָמוֹ לַעֲמֹד עַל עָמְדוֹ".

תְּבַקֵּשׁ מִהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ שְׁלֵא תִשָּׁבֵר מִכָּל טַפְשׁ וְכִסִּיל; תִּהְיֶה חֲזָק עִם הַשְּׁעוּרִים כְּסֻדְרָן שְׁלָךְ, אֵל תִּסְתַּכֵּל מִי צוֹחֵק.

מוֹהֲרָא"ש עָשָׂה שִׁיר יָפֵה וּבִקֵּשׁ מִמֶּנִּי לְשִׁיר אֶת זֶה עִם הַבְּחוּרִים כָּל יוֹם;

הנה לה המלים, תראה את המלים הקדושות של צדיק:

”כף וכף דאס איז דעם רבינ'ס זאך, דער ס"מ קען שפרינגען ביזן דאך.
ווייל איך לערן יעדן טאג משניות זייער אסאך,

גיב איך פון איהם א גרויסן לאך,

איך קוק נישט וואס יעדער טיפּש טוט מיט די האנט א מאך,
דאס איך לערן יעדן טאג משניות אסאך.

וואס האב איך מיט יענעם, וואס האב איך מיט יענעם,

איך ווייס אז נאר משניות וועל איך מיט מיר מיטנעמען.

און דאס וועט מיר פון אלעם בייזן באשיצן,

און אין קבר וועלן אלע שרצים, און ווערים, און אלע מלאכי חבלה,
פון מיר זיך אנוועקפיצן.

און כאטש זיי וועלן מיט זייערע בייזע ציינער אויף מיר טוען קריצן,
אפער עס וועט זיי שוין גארנישט נוצן.

ווארום די פּרקים משניות, וואס איך האב געלערנט,
וועלן מיר פון זיי באשיצן.

און איך וועל ווערן פון אלעם שלעכטס אפּגעהיטן.

און אין גן ערן וועל איך צוזאמען מיט די צדיקים זיצן.”
(ובתרגום חופשי)

”כף וכף זה הענין של רבינו, הסמך מ"ם יכול לקפץ עד הגג.
כי אני לומד כל יום משניות הרבה מאד,

אז אני צוחק ממנו צחוק גדול,

אני לא מסתכל מה כל טפּש עושה תנועה בידו,

על שאני לומד כל יום הרבה משניות.

מה יש לי עם אחרים, מה יש לי עם אחרים.

אני יודע שרק משניות אקח אתי.

וזה גן עלי מכל מרעין בישין,

ובקבר יהיו כל השרצים, והתולעים, וכל מלאכי החבלה, ממני מסתלקים.

ואף שיחרקו עלי בכעס שניהם,
אף מאומה כָּבֵר לא יועיל להם.
כי פרקי המשניות, אשר למדתי, יגנו עלי מפניהם.
ואני אהיה שמור מכל הדברים הרעים.
ובגן עדן אשב יחד עם הצדיקים".
השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

לדבר אל השם בתמימות ובפשטות

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת פקודי, כ"ו אדר א', שנת ה'תשפ"ב
לקבוד ... גרו יאיר

השבוע תקניס את הספור לילדים מהיהודי שדבר אל השם יתברך, הוא
התפלל ובקש על השנים שלו; מוהרא"ש שמע איף הוא מבקש ומראה
להשם יתברך איזה שן כואבת לו.
מוהרא"ש תמיד היה מדבר מהספור הזה ואמר לנו: "כף צריכים לדבר
אל השם".

תציר תמונה מיהודי שמצביע עם האצבע על השנים, הוא מרים את
הראש למעלה בכאב, ולידו עומד מוהרא"ש עם יד על האזן ומקשיב.
הנה לך הספור לילדים:

"כואבת לי מאד השן; השם תעזור לי, כואבת לי השן, פה, השן
הזאת..."

מוהרא"ש היה פעם במקומות הקדושים להתפלל אל השם יתברך, ליד
מוהרא"ש עמד יהודי, יהודי מעדות המזרח, הוא בכה מאד. מוהרא"ש
שומע איף הוא אומר: "רבנו של עולם, כואבת לי מאד השן, אבא יקר, יש
לי יסורים בשנים"; הוא אומר: "השם, פה, השן הזאת", מוהרא"ש מעיף
מבט, הוא רואה שהיהודי מראה להשם יתברך איזה שן כואבת לו, כמו
שמראים לרופא שנים איזו שן כואבת.

מוהרא"ש אמר לנו: "מאד מצא חן בעיני לראות איך היהודי הזה מדבר אל השם יתברך; יש לו אמונה כל כך חזקה, הוא מרגיש שהקדוש ברוך הוא עומד לידו והוא יכול להראות להשם יתברך איפה פואב לו, מה פואב לו". מוהרא"ש מאד שפח את היהודים מעדות המזרח; מוהרא"ש אומר, היהודים ממוצא עדות המזרח להם יש אמונה חזקה ותמימות חזקה; כך צריכים לדבר אל השם יתברך, צריכים להרגיש שהשם אתי, עמי, ואצלי ולבקש ממנו כל מה שצריכים.

ילדים יקרים, בואו נשיר ביחד: "השם אוהב יהודי שחי בתמימות כל הימים, בלי תרעומות רק בתמימות, לא מתנאש ולא עוזב לעולמים; רבון העולמים, גם אני רוצה להיות תמים, אני יודע שאפה אוהב יהודי שחי בתמימות כל הימים..." השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

איך לדבר ולחזק את השני

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת פקודי, כ"ז אדר א', שנת ה'תשפ"ב
מרת ... תחני'

קבלתי את ההודעה.

עצה איך להתחיל שיחה עם וכו'; תאמרו לה את המלים האלו: "אנחנו כל כך מאשרים שאנחנו מקרבים אל רבנו", תאמרו לה: "אני לא יודעת איך אנשים חיים בלי רבנו, הייתי מגיעה לבית משגעים בלי רבנו"; תאמרו את זה בלשון רבים, עליכם ועליה; כך תהיה לכם דרך להפגס אפה לשיחה.

כך אני עושה, כשאני רוצה להתחיל שיחה עם מישהו, אני יודע שהוא צריך חזק ואי אפשר לדבר באפן ישיר, אני מתחיל לדבר מרבנו, מהעצות; כך יוצאות המלים הנכונות. כפי שרבנו אמר: "כשידברו ממני - יהיו פקטן שנולד", יהיו כנולדים מחדש, יתחילו לחיות.

תדברו על עצמכם; תגידו לה: "בלי הדבורים מרבנו כבר הייתי היום

אחרי משבר נפשי, רק בזכות רבנו אני חיה; אני שומעת את השעורים, זה האויר שלי לנשימה, אני קוראת את המכתבים, זה בשבילי הצלת חיים; כן תוכלו להכנס אתה לשיחה יפה.

כשמדברים עם אנשים אסור לחשב: 'מה אדבר? מה אומר?' רבנו אמר לרבי נתן (חיי מוהר"ן, סימן שכה): "תדבר עם אנשים, תשוחח עם אחרים, תחזק יהודים", שאל רבי נתן את רבנו: "איך אדע מה לדבר? אולי השני צריך לשמע דבורים אחרים?" ענה ואמר לו רבנו: "תדבר, אתה תפעל"; מוהרא"ש אומר, זה בשביל כלנו; מה שרבנו אמר לרבי נתן - זה בשביל כלל אנשי שלומנו, אנחנו צריכים לדבר עם אנשים, לחזק יהודים. השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

אל תתן לחיים שלך לההרס

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת פקודי, כ"ז אדר א', שנת ה'תשפ"ב

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

מאד אבקש ממך, תרחם על עצמך; אני מאד מפחד עליך, על העתיד שלך; אני רואה לנגד עיני שהבית שלך הולך להחרב, אתה אומר שאתה סובל מאשתך ואשתך אומרת שהיא סובלת ממך; אני מרגיש שעוד מעט אתה מאבד הכל.

מה אומר לך, קבלתי ממוהרא"ש ששלוש בית תלוי בפעל; הפעל צריך להיות זה שמותר, הפעל צריך להיות זה שסולח, זה שמדבר יפה, זה שמבליג. קבלה בידינו ממוהרא"ש זכותו יגן עלינו, כאשר הולך לאדם קשה, הוא סובל מהאשה - זה בגלל שהוא לא מדבר יפה. מוהרא"ש אומר בשם הפעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו: "כשאדם פוגם במח מחשבתו, אזי הוא סובל מילדיו, וכשאדם פוגם בדבורו, הוא סובל מאשתו, וכשאדם פוגם במעשיו, סובל מאנשים שמצערם אותו", אומר מוהרא"ש, הפעל שם טוב

הקדוש אומר "נגד הפה הוא האשה", אם חוטאים בפה סובלים מהאשה; אם אומרים מלה רעה לאשה - היא נעלבת וסובלים.

מאד אבקש ממך, תתבונן, אל תתן לחיים שלך לההרס; זה לא סוף העולם אם אשתך אמרה לך, היא פגעה בך, היא הזכירה לך איזה ספור ישן; אל תעשה מזה עסק שלם, תסלח לה ותמשיך בחיים שלך.

אני מצפה ומקווה שתקבל את מלתי מלבי השבור; תאמין לי, אין לי כח; אשתך בוכה שהיא מתמוטטת, היא נגמרת; אני לא יכול לראות את זה, אני רק רוצה שיהיה לך טוב.

...

אשרי הורים שהילדים שלהם עוסקים בהפצה

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת פקודי, כ"ז אדר א', שנת ה'תשפ"ב

מרת ... תחי', ירושלים

אני רוצה לספר לכם ספור ששמעתי ממוהרא"ש זכותו יגן עלינו. כשהצדיק הקדוש רבי יצחק מדרוביטש זכותו יגן עלינו נפטר הגיע רש"י הקדוש לקדם את פניו למעלה בשמים ושאל אותו: "אלו מעשים טובים עושה בנך רבי מיכעלע מזלוטשוב, שלמעלה בשמים עושים כזה רעש ממנו?" ענה לו אביו רבי יצחק מדרוביטש: "הוא משקיע כוחות בתפלתו וכו'", אמר לו רש"י הקדוש: "על זה לבד לא היו עושים ממנו כזה רעש פה בשמים, הרבה צדיקים משקיעים כוחות בתפלתם ולא עושים מהם כזה עסק", ענה ואמר האבא רבי יצחק: "הוא לומד בהתמדה רבה", ענה לו רש"י הקדוש: "זו גם לא יכולה להיות הסבה כי הרבה צדיקים לומדים בהתמדה רבה את התורה הקדושה, ועל זה לא נעשה כזה רעש", אז הוא אמר: "בגלל החסד והעזרה וכו'", ורש"י עדין לא הסכים אתו, עד שרבי יצחק מדרוביטש אמר לו: "אולי בגלל שהוא מחזיר אנשים להשם יתברך? הוא עוסק בזה מאד חזק", אמר רש"י הקדוש: "היינו דאהני ליה, עכשיו אני מבין כבר מדוע עושים ממנו כזה רעש".

מה שהילדים היקרים שלכם, משפחת ... שיחיו - עושים עבור עם ישראל, הם עוסקים בלתרגם, להדפיס ולהפיץ את העצות של רבנו ז"ל, אלפי אנשים מחיים את נפשם בכל שבוע עם הקונטרסים, הגליונות וכו' - שהם מתרגמים, מדפיסים ומפיצים - זהו הדבר הכי גדול אצל הקדוש ברוך הוא; אשרי ההורים שהילדים שלהם עוסקים במצוה הזאת. השם יתברך יתן לכם בריאות, כח ונחת מכל הילדים והנכדים.

...

אם אשתך צריכה את עזרתך עם הילדים, תשאר לעזר
בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת פקודי, כ"ז אדר א', שנת ה'תשפ"ב
לכבוד ... גרו יאיר
קבלתי את מכתבך.

יישר כח על דרישת השלום הטובה מבית המדרש, אני מאד מחיה את
עצמי בכל פעם שמישהו כותב לי איך מתנהגים בבית המדרש, מהדרך ארץ
של אנשי שלומנו. האהבה שבין אנשי שלומנו - זה משהו שלא רואים בשום
מקום אחר; רבנו אמר (ת"י מוהר"ן, סימן רצב): "העולם ראוי שיתמהו עצמן על
האהבה שבינינו".

לגבי להשאיר בבית וכו'; אם אשתך צריכה אותך בבית, היא זקוקה
לעזרתך - אתה צריך לעזור לה. ודאי ובוודאי שזה דבר מאד טוב ללכת לשעור,
אבל אם אשתך נופלת מכוחותיה, היא צריכה את עזרתך עם הילדים - תשאר
לעזור לה, ותלמד בזמנים אחרים.

יש זמן לשניהם, יש זמן להכל; תבקש מהשם יתברך שתעשה רק את
רצונו.

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

תַּעֲמֹד חֶזֶק בַּמִּלְחָמָה שְׁלָךְ

בַּעֲזֵרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום ג' פְּרַשְׁת פְּקוּדֵי, כ"ח אָדָר א', שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכָבוֹד ... גְּרוּ יְאִיר

קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מְגִיעַ לִי מִזֶּל טוֹב, לְכַנֵּי הָרֵב שְׁלֵמָה נוֹלָדָה בַת, זוֹ שְׁמִחָה גְּדוֹלָה עֲבוּרִי;

אֲנִי מֵאֲחֵל לָךְ שְׁגִם אֶתָּה תִזְכֶּה לְבָנִים וּבָנֵי בָנִים בְּשִׂמְחָה וְנַחַת.

מְאֹד אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, אֵל תִּשְׁקַע כָּל כֹּף בַּמִּלְחָמָה בֵּין שְׁתֵּי הַמְּדִינוֹת

הַשְּׂטוּפוֹת דָּם; עוֹד מְעַט אֶתָּה עוֹד תִּשְׁכַּח מֵהַמִּלְחָמָה הַפְּרִטִית שְׁלָךְ. בְּמִקּוֹם

לְחִפְשׁ וּלְחֻטֵּט בְּחֻדְשׁוֹת הַמִּתְרַחֲשׁוֹת שָׁם - תַּעֲמֹד חֶזֶק בַּמִּלְחָמָה שְׁלָךְ,

בַּמִּלְחָמַת הַיָּצָר. תְּנִיף אֶת הַחֶרֶב שְׁלָךְ, תִּתְחִיל לִירוֹת; תִּפְתַּח אֶת הַפֶּה שְׁלָךְ,

תִּתְחִיל לְדַבֵּר אֶל הַשָּׁם יְתְּבָרֵךְ.

רַבְּנוֹ אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א', סִימָן ב) כָּלִי הַנִּשְׁק שֶׁל הַיְהוּדִי הוּא תִפְלָה,

מְשִׁיחַ יְכַבֵּשׁ אֶת הָעוֹלָם בַּתִּפְלָה, אֲבָל צְרִיכִים לְדַעַת אֵיךְ לְהִלָּחֵם, צְרִיכִים

לְהִזְהָר לְהַחֲזִיק אֶת הַחֶרֶב יָשָׁר. רַבְּנוֹ אוֹמֵר (שם): "וּמִי שִׁזְכָּה לְחַרֵּב הַזֶּה, צְרִיף

לְיַדָּע אֵיךְ לְלָחֵם עִם הַחֶרֶב, שְׁלֵא יִטֶּה אוֹתָהּ לְיָמִין אוֹ לְשִׂמְאַל", צְרִיף לְהַחֲזִיק

אוֹתָהּ יָשָׁר בְּאֲמָצַע; מוֹהַר"א שׁ מְסַבֵּיר, כְּמוֹ שֶׁבַּמִּלְחָמָה כְּשֶׁמִּישֶׂהוּ אוֹחֲזוֹ נִשְׁק

בְּיָדוֹ הוּא צְרִיף לְדַעַת אֵיךְ לְהִלָּחֵם בּוֹ, כְּמוֹ כֵּן כְּשֶׁזֶה מְגִיעַ לְתִפְלָה צְרִיכִים

לְדַעַת אֵיךְ לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהּ, זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת מְשֻׁנֵּי הַכּוּוּנִים; קֹדֶם צְרִיכִים

לְהוֹדוֹת לְהַשָּׁם יְתְּבָרֵךְ, כְּשֶׁמוֹדִים לְהַשָּׁם יְתְּבָרֵךְ נַעֲשִׂים שְׂמִחִים וּמְקַבְּלִים

תְּקוּנָה.

בְּעֵינַי מִי יִנָּצַח בַּמִּלְחָמָה; כָּלֵם שׁוֹאֲלִים מֵה הוֹלֵךְ לְהִיּוֹת? כָּכֵל הַנִּרְאָה

אֲנַחְנוּ נִנָּצַח, אִם נִצִּית לְעֻצּוֹת שֶׁל רַבְּנוֹ - אֲנַחְנוּ נִנָּצַח.

...

צְרִיכִים לַחַיּוֹת חַיִּים מִשְׁתַּפִּים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרֻשֵׁת פְּקוּדֵי, כ"ח אָדָר א', שְׁנַת ה'תשפ"ב

מִתְנַה לְחַתֵּן ... גֵּרוֹ יֵאִיר

תִּלְמַד אֶת הַהֲלָכוֹת וְתַחֲזֹר עַל זֶה בְּלִי סוּף.

מוֹהָרָא"ש זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אוֹמֵר בְּשֵׁם הַצַּדִּיק רַבִּי אוּרֵי מִסְטֵרְעֶלִיֶּסְק זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, "הוּא חֲזַר עַל הַלְּכוֹת טְהָרָה יוֹתֵר מֵאֶלֶף פְּעָמִים"; אִזּוּ בְּיָדָי שְׂאֵנְחָנוּ נְמָלִים קִטְנִים צְרִיכִים לְחַזֵּר עַל הַהֲלָכוֹת כְּדֵי לְהִיּוֹת שְׂמוּרִים מֵעֲבִירוֹת.

כַּעַת כְּשֶׁאֲתָה נִגַּשׁ לְחַתְנָה מְאֹד אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, זְכוּר מַה שְּׁלַמְדָּת בִּישִׁיבָה, זְכוּר אֵיךְ צְרִיכִים לְדַבֵּר אֶל הָאִשָּׁה; אִי אֶפְשָׁר לְהַשְׁתַּלֵּט בַּבַּיִת, אִי אֶפְשָׁר לְדַרֵּשׁ שֶׁהִיא תַחֲשֹׁב, תַעֲשֶׂה, תַפְעֵל וְתַדְבֵּר - כְּפִי שֶׁאֲתָה רוֹצֶה, צְרִיכִים לַחַיּוֹת חַיִּים מִשְׁתַּפִּים.

אִם תִּדְבַּר אֶל אִשְׁתְּךָ כְּמוֹ שְׂמֻדְבָּרִים אֶל מַלְכָּה - הִיא תִתְנַהֵג אֵלֶיךָ כְּמוֹ שְׂמִתְנַהֵגִים אֶל מְלֶךְ.

מַה שֶׁאֲתָה צָרִיךְ - תַבְקֵשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

מֵרֵאשׁ יִשִּׁיבָה שְׁלֶךְ, הַשְׁדִּכְן שְׁלֶךְ.

...

תִּקְבְּעוּ לָכֶם שְׁעוֹר לְלַמֵּד אֶת הַהֲלָכוֹת הָאֵלוּ

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרֻשֵׁת פְּקוּדֵי, כ"ח אָדָר א', שְׁנַת ה'תשפ"ב

הַכֹּלָה הַחֲשׁוּבָה ... תַחֲנִי, תִלְמִידַת בַּיִת פִּיגָא

תִּקְבְּעוּ לָכֶם שְׁעוֹר לְלַמֵּד אֶת הַהֲלָכוֹת הָאֵלוּ. הַסֵּפֶר הַזֶּה הוּא סֵפֶר מְאֹד יָפֵה, הַהֲלָכוֹת כְּתוּבוֹת מְאֹד יָפֵה; כִּף תִּדְעוּ אֵיךְ לְהִתְנַהֵג, אֵיךְ לְשַׁמֵּר אֶת דְּרָךְ הַיְהוּדוֹת.

רֵאשׁ הַיִּשִּׁיבָה.

...

לא כְּדאי ללוות כֶּסֶף

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ג' פְּרַשַׁת פְּקוּדֵי, כ"ח אָדָר א', שְׁנַת ה'תשפ"ב
לְכַבּוֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר, בֵּית שְׁמֶשׁ

קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְגַבִּי ללוות כֶּסֶף וְכוּ', לֹא כְּדאי ללוות כֶּסֶף. רַבְּנוֹ אומר (שיחות הַר"ן, סימן
קכב): "וּמוֹטָב שִׁיהֵיָהּ בַעַל חוֹב לְעַצְמוֹ אוֹ לְכַנִּי בֵּיתוֹ בְּמִלְבוּשִׁים מִלְהִיּוֹת בַּעַל
חוֹב לְהַחֲנֹנֵנִי אוֹ לְאַחֲרִים", עֲדִיף שְׂאָדָם יִהְיֶה בַעַל חוֹב לְעַצְמוֹ - מִלְהִיּוֹת בַּעַל
חוֹב לְשֵׁנִי, עֲדִיף שֶׁתִּהְיֶה חַיֵּב לְעַצְמָךְ אֶת הָרַהוּט, תַּחֲסֹף כֶּסֶף כְּדֵי שֶׁתּוּכַל
לְקַנּוֹת רְהִיטִים יָפִים - מֵאַשֶׁר לְקַחַת הַלְּוָאוֹת, לְהִיּוֹת הָעֶבֶד שֶׁל הַשֵּׁנִי.
אִם הַסְּפוּר הִיָּה הַפּוֹף, אֲשֶׁתֶּךָ הִיָּתָה בּוֹכָה וְצוֹעֶקֶת שֶׁהִיא צְרִיכָה רְהִיטִים
וְכוּ' הִיָּה נְכוֹן לְהַרְגִיעַ אוֹתָהּ, וְאִם הִיא לֹא נִרְצָעַת - יְכוּל לְהִיּוֹת שְׂצָרִיכִים לְקַחַת
הַלְּוָאָה, אֲבָל בְּמִקְרָה שְׁלֶךְ, שֶׁהִיא אוֹמְרַת שְׁלֹא תִקַּח הַלְּוָאָה - הִרִי זֶה טוֹב.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

הַמְּקוֹם הַכֵּי יָפֶה לְהִיּוֹת בוֹ בַּחַג, זֶה בְּבֵית

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ג' פְּרַשַׁת פְּקוּדֵי, כ"ח אָדָר א', שְׁנַת ה'תשפ"ב
לְכַבּוֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר

קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אַתָּה מִתְכַּנֵּן בְּזֶה שְׂאֵתָה כּוֹתֵב שְׂאִין לְךָ אֵיפֹה לְהִיּוֹת בְּפֶסֶח; אֵיפֹה
אַחֲרִים נִמְצְאִים בְּפֶסֶח אִם לֹא בְּבֵית? מָה כָּל כֶּף רַע לְהִיּוֹת בְּבֵית בְּפֶסֶח?!
אֵיפֹה אֲנִי בְּפֶסֶח? הַמְּקוֹם הַכֵּי יָפֶה לְהִיּוֹת בוֹ בַּחַג - זֶה בְּבֵית.
תִּשְׂאָר בְּבֵית, תַּעֲשֶׂה חַג יָפֶה אַתָּה עִם אֲשֶׁתְּךָ; פֶּסֶח הוּא לֹא זִמָּן לְנִסְעַ
מִהַבַּיִת, בְּפֶסֶח נִמְצְאִים אוֹ בְּבֵית אוֹ אֲצֶל הַהוֹרִים.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

אם המכתבים מכניסים אתכם לדכאון, אל תקראו אותם

בעזרת ה' יתברך – יום ג' פרשת פקודי, כ"ח אדר א', שנת ה'תשפ"ב

מרת ... תחזי, ברסלב ליבערטי

קבלתי את המכתב.

מענין מה שאתם כותבים שאתם נהיים מדכאים כשאתם קוראים את המכתבים של עצתו אמונה, זה הפעם הראשונה שאני שומע שהמכתבים גורמים לדכאון; אחרים אומרים שזה משמח אותם, זה מקרב אותם אל השם יתברך.

יכול להיות שכשאתם קוראים את המכתבים איך לנהל בית, וכשאתם רואים שאתם עושים אחרת זה מכניס אתכם לדכאון; לדגמא, אתם קוראים מה מוהרא"ש אומר לגבי סמארטפון וכו' – זה עושה אתכם ממוקמים; זה לא המכתבים, זה אתם בעצמכם.

אם המכתבים מכניסים אתכם לדכאון – אל תקראו אותם. רבנו אומר שילמדו את הספר הקדוש ראשית חכמה (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן יז), רבנו בעצמו למד את הספר הקדוש ראשית חכמה יותר מארבע מאות פעמים (עין שבחי הר"ן, סימן ז), ובכל זאת אנו יודעים, מוהרא"ש ספר, יהודי אמר לרבי נתן כי שפאשר הוא לומד את הספר ראשית חכמה הוא נכנס לעצבות ומרה שחרה, אמר לו רבי נתן: "סגור את הספר הזה, אל תלמד יותר בספר הזה"; אפלו שרבנו אמר שנקבע לנו שעור בספר הזה. המחבר של הספר ראשית חכמה לא רצה לשבר אנשים, הוא רצה להראות את הדרך איך לחיות, ואם זה מכניס לדכאון אז שלא יקראו את זה.

מאד אבקש מכם, תתחזקו, תתחילו להעריך את עצמכם. רבנו ספר בסוף הספור של בן המלך ובן השפחה שנתחלפו (ספורי מעשיות, מצשה יא), בן המלך האמתי אמר: "צריכים לקחת את השושנה שמנחת מתחת הכסא ולהניחה למעלה, ואזי יהיה להכסא הכח של התבה וכו'"; רבנו מרמז לנו שלא נשאר לשכב מתחת לכסא, שנעריך את עצמינו, אנחנו צריכים לזכור 'הקדוש ברוך הוא בן אוהב אותי', 'אני טובה', 'בעלי טוב', 'הילדים שלי טובים'; כל זמן

שְׁהוּשָׁנָה מְנַחַת מִתַּחַת הַכֶּסֶא - הַכֹּל מֵת, אִם אָדָם לֹא מְעַרְיָךְ אֶת עֲצָמוֹ זֶה
לֹא טוֹב.

תְּדַלִּיקוּ מוֹזִיקָה וְתִרְקְדוּ עִם הַיְלָדִים; שְׂמֵחָה מְגֵרֶשֶׁת אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה
שְׁחוּרָה.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

תַּעֲזֹב אוֹתִי, אֲנִי לֹא צָרִיךְ אֶצְלִי עֲזֵי פָנִים

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת פְּקוּדֵי, כ"ח אָדָר א', שְׁנַת ה'תשפ"ב

...

יֵשׁ לִי רַק בְּזִיוּנוֹת מִמֶּךָ; אֶתָּה קוֹרָא לְעֲצֻמְךָ תִּלְמִיד הַיְשִׁיבָה וְעַם הַהוֹרִים
שֶׁלְּךָ אֶתָּה מִתְנַהֵג כְּמוֹ צוֹעֵנִי, הוֹרִיךְ צְרִיכִים לְבוֹא אֵלַי כְּדֵי שְׁאֲדַבֵּר אִתְּךָ, בְּכֹל
דְּבָר שֶׁהֵם רוֹצִים לַעֲשׂוֹת וְכוּ', אֶתָּה לֹא מְקַשֵּׁיב לָהֶם, אֵינן לָהֶם שׁוֹם מְלָה
אֶצְלֶךָ, וְהַכֹּל בְּשָׁמִי "רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה", "רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה", "רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה"; כָּל
מָה שֶׁהֵם רוֹצִים לַעֲשׂוֹת וְכוּ' אֶתָּה בָּא לומר לָהֶם דַּעוֹת רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה לְכָאן,
רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה לְשָׁם, יֵשׁ לִי כְּאֵלָה בְּזִיוּנוֹת.

אֲנִי כְּבָר צְרוּד מְלַדְבֵּר כָּל כֶּף הַרְבֵּה דְרָשׁוֹת עַל כְּבוֹד אָב וְאִם.

תַּעֲשֶׂה לִי טוֹבָה, תַּחֲפֹשׂ לְךָ רֹאשׁ יְשִׁיבָה אַחֵר; תַּעֲזֹב אוֹתִי, אֲנִי לֹא צָרִיךְ
אֶצְלִי עֲזֵי פָנִים.

...

לֹא לֵהוֹיֹת עֲנִי כְּשִׁזְהָה מְגִיעַ לְהַפְיֵץ אֶת הַדְּבוּרִים שֶׁל רַבֵּינוּ

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ- יוֹם ג' פְּרִשְׁת פְּקוּדֵי, כ"ח אָדָר א', שְׁנַת ה'תשפ"ב

מֵרַת ... תַּחֲנִי

תּוֹכְלוּ לְקַבֵּל אֶת הַזְכוּת לְכַנֵּס אֶת הַנְּשִׁים אֶצְלָכֶם בְּבֵית, לְהַתְחַזֵּק עִם
הַשְּׁעוּרִים שֶׁל דְּבוּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל.

התחלנו לפני שתיים עשרה שנה בויליאמסבורג לעשות "כנס נשים" פעם בחדש, התחלנו עם נשים ספורות, היום אחרי שתיים עשרה שנה זה כבר דבר עולמי; מתכנסים בכל ראש חודש, החל מויליאמסבורג, בורו פארק, קרית יואל, מונסי, גם באנגליה, קענווי אילענד, עד ירושלים וגם בצפת; עכשו אנחנו מחפשים במנצ'סטר אשה שתרכזה לעשות את זה.

כשזה מגיע להפצת הדבורים של רבנו ז"ל אסור להיות עניו ולהגיד: "מי אנכי? וכי מי אני בכלל? וכי אני ראוי?" צריכים להיות בטוחים בעצמנו, וחזקים בעצמנו - בלי ספקות.

אני מקווה שתקחו את המצנה הקדושה של להתחזק ביחד נשות אנשי שלומנו, בזכות זה תזכו לכל הברכות, הישועות והנחמות.

...

רבנו של עולם עזר לי שלא אאבד את האמונה שלי

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת פקודי, כ"ח אדר א', שנת ה'תשפ"ב
לכבוד ... גרו יאיר

הנה לך תפלה, תאמר את התפלה הזאת בכל יום, וכמה פעמים ביום;
זה יציל אותך:

"רבנו של עולם עזר לי שלא אאבד את האמונה שלי בך, עזר לי
שאאמין שכל מה שקורה אתי זה ממך, וזה לטובתי, כדי לקרב אותי אליך.
אבא יקר, עזר לי שאשתי תהיה בריאה ושלמה, היא מאד חלשה, הן
פיזית והן נפשית; אני לא יודע מה קרה, היא היתה כל כך בריאה עד עכשו,
ופתאום היא התמוטטה, היא לא בריאה, היא לא יכולה לעשות פלום; עזר
לי השם, עזר שאשתי תהיה בריאה, עזר לי שיהיה לי כח להתחזק את הבית
שלי, וכח לבנות אותה".

רק עם תפלה תצא מהדבר הזה, רק עם שמחה תראה ישועה.

...

מוהרא"ש ההדיר בנו אמת

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת פקודי, כ"ט אדר א', ערב ראש חודש אדר ב', שנת ה'תשפ"ב
לכבוד ... נרו יאיר

אם אתה רוצה לברח - תברח אל השם יתברך, תברח אל התורה. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (פנא דבי אליהו, פרק ו'): "אם ראית שהיסורין מממשין ובאות עליך, רויץ לחדרי דברי תורה ומידי היסורין בורחין ממך". אם אתה לא מבין מה שאתה לומד - תאמר את המלים, על ידי המלים של המשניות והמלים של הגמרא - תגן על עצמך מכל רע.

תחזק את אשתיך שהיא תדע את החשיבות של להוריד את שער הראש. שמעתי ממוהרא"ש את המלים האלו: "נשים היו יכולות לחסוך מעצמן כל כך הרבה צרות אם היו מורידות את שער ראשן"; לא פעם ולא פעמים ראיתי ספורים שמוהרא"ש אמר לנשים שאם הן תסתפרנה תהיה להן ישועה; אתה מצדך תחזק את אשתיך ואת בנותיך שהן תסתפרנה.

אני מאד שמח שהיום יש עוד חתנה בישיבה, תלמיד הישיבה עם תלמידת בית פיגא. רואים את הכח של הצדיק, הכח של מוהרא"ש שההדיר בנו אמת, שלא נעשה שטיות, שלא נלוה כסף, שלא נשתטה בשמחות יקרות עבור כבוד המדמה.

אנחנו אומרים היום יום כפור קטן; אנחנו אומרים בכל ערב ראש חודש יום כפור קטן. היום יצאה קריאה מהרבנים להתפלל על הקהלות היהודיות באוקראינה, שלא ינזקו בעת המלחמה. אנחנו גם צריכים לבקש שנוכל להגיע בראש השנה לאומן אל רבנו.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

בנות חסידות ברסלב צריכות יותר להדבק לתפלה

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת פקודי, כ"ט אדר א', ערב ראש חודש אדר ב', שנת ה'תשפ"ב

התלמידה החשובה ... תחי', תלמידת בית פיגא ליבערטי

כל המורות שלכם אומרות שאף בת יקרה, אתם מתנהגים בדרך ארץ, יש לכם מדות טובות; אני מאד נהנה לשמע את דרישות השלום הטובות עליכם.

כמו כן אני רוצה לומר לכם שקבלתי את המכתב שלכם, אתם מבקשים חזוק על תפלה; דעו לכם, כשמתפללים שמונה עשרה צריכים לעמוד כפי שעומדים לפני מלך, זה בכלל לא משחק, עד כדי כך, חכמינו זכרונם לברכה אומרים (ברכות כד:) אם צריכים לירק אסור לירק באמצע שמונה עשרה, כי זה כמו שיוקיים בפניו של הקדוש ברוך הוא, כי בזמן של שמונה עשרה עומד הקדוש ברוך הוא ליד האדם.

בנות חסידות ברסלב צריכות יותר להדבק לתפלה, נשים חסידות ברסלב צריכות לאהב להתפלל, ולא לחפש איך אפשר להתפטר מהתפלה.

...

עזבו את הדמיונות, תחשבו מהקדוש ברוך הוא

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת פקודי, כ"ט אדר א', ערב ראש חודש אדר ב', שנת ה'תשפ"ב

התלמידה החשובה ... תחי', תלמידת בית פיגא

אתם מתנהגים טוב מאד; אני מקבל כאלה דרישות שלום טובות על ההתנהגות שלכם, יש לכם יראת שמים ועדינות. כבר דברתי עם ההורים החשובים שלכם על שדוף טוב עבורכם, בחור ירא שמים עם מדות טובות. תהיו חזקים, תמשיכו בדרךיכם הטובה; תנו מלים טובות לבנות אחרות ותעזרו לאמא שלכם - כך תצליחו יפה בחיים.

אל תחשבו שטיות, רבנו אומר (חיי מוהר"ן, סימן תקנ) לפעמים אדם חושב

דמיון ואחר כך הוא פָּכַר חוֹשֵׁב שֶׁכֶּף הִיָּה; עֲזָבוּ אֶת הַדְּמִיוֹנוֹת, תִּחְשְׁבוּ רַק מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. כָּל מֵה שְׁחוֹשְׁבִים זֶה רַק דְּמִיוֹן, רַק הַמַּחְשְׁבוֹת שֶׁל אָמוּנָה זֶה מְצִיאוֹת, זֶה הַגִּיּוֹן, זֶה בְּשֶׁקֶל.

...

הַדְּבָר הַכִּי חָשׁוּב לְאִמָּא יְהוּדִיָּה, שְׂיִהְיֶה לָּהּ כַּח

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרֻשַׁת פְּקוּדֵי, כ"ט אָדָר א', עָרַב רֵאשׁ חֹדֶשׁ אָדָר ב', שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכַבוֹד יְקִירֵי אַהוּבֵי ... גִּרוּ יְאִיר

אֵין בְּעֵינָה לְהוֹסִיף בְּקַבּוּק חָלָב לְתִינּוֹק; אִם הַתִּינּוֹק נִשְׁאַר רַעֲב בְּיַדֵּי שְׂאֵשׁתֶּךָ תוֹסִיף לוֹ בְּקַבּוּק חָלָב, שֶׁהִיא חֵס וְשָׁלוֹם לֹא תִרְגִּישׁ אֲשֶׁמָּה בְּגִלְלָה זֶה. אִמָּא יְהוּדִיָּה צְרִיכָה לְזַכֵּר שֶׁהַדְּבָר הַכִּי חָשׁוּב בְּתִיבָהּ הוּא - שְׂיִהְיֶה לָּהּ כַּח, נִדְאֵי וּבְיַדֵּי שְׂטוֹב מְאֹד לְהַנִּיחַ אֶת הַתִּינּוֹק, אֲבָל עוֹד יוֹתֵר חָשׁוּב הוּא - שֶׁהָאִמָּא תִּהְיֶה אִמָּא, וְאִם זֶה לֹא הוֹלֵךְ בִּיחַד - הָאִמָּא צְרִיכָה לְשִׁים הַכֹּל בְּצַד וְלִדְאֵג שֶׁתִּהְיֶה בְּרִיאָה וְשָׁלְמָה, וְכַמוֹכֵן כְּשֶׁבְּסוּף הַכֹּל רוֹצִים לְהוֹסִיף בְּקַבּוּק, בְּיַדֵּי שְׂוֵה בְּסוּדָר.

תִּהְיֶה שְׂמֵחַ, תִּהְיֶה חֲזָק; תִּתְחַזֵּק וְתִחַזֵּק אֶת אֲשֶׁתֶּךָ. זְכוּר, כָּל הַעֲשִׂירוֹת - אוֹמֵר רַבְּנֵנוּ - מְגִיעָה בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א', סִימָן ט); עֲלִיךָ לְשִׂמְחַ בְּבֵית, לְעִזּוֹר וּלְהַרְגִיעַ.

אֵתָּה בְּיַדֵּי זְכוּר מֵה מוֹהֲרָא"ש הִיָּה אוֹמֵר בְּשֵׁם הַצְּדִיק הַקָּדוֹשׁ בְּעַל הָאֵהֶבֶת יִשְׂרָאֵל זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ: "עוֹשִׂים צְבִיטוֹת בְּלִחְיִים, שׁוֹטְפִים אֶת הַפָּנִים, כָּלֵם חוֹשְׁבִים שֶׁהוֹלֵךְ לָךְ טוֹב"; אֵי אֶפְשֶׁר לְחַלֵּם שְׂכָאן יֵשׁ לֵב שְׁבוּר וְד"ל.

...

נָשִׁים חַכְמוֹת יוֹדְעוֹת אֵיךְ לְדַבֵּר אֶל הַבַּעַל בְּהַעֲרָכָה וְכַבּוֹד

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ד' פְּרָשַׁת פְּקוּדֵי, כ"ט אָדָר א', עָרַב רֹאשׁ חֹדֶשׁ אָדָר
ב', שְׁנַת ה'תשפ"ב

מֵרַת ... תַּחֲנִי, בְּרִסְלָב לִיבְעֶרְטִי

אֲנִי רוֹאֶה אֶת הַרוֹצֵחַ אֵיךְ הוּא רוֹצֵה לְבוֹא לְבֵיתְכֶם, אֵל תִּתְּנוּ לוֹ לְהַכְנִס,
אֵל תִּפְתָּחוּ אֶת הַדֶּלֶת; כִּשְׂהוּא מַגִּיעַ תִּגִּידוּ לוֹ: 'לֵךְ לְבֵית אַחֵר, אֵל תְּבוֹא אֵלַי'.
אַתֶּם לֹא תִתְּפֹטְרוּ מִמֶּנּוּ כֹּל כֵּךְ מֵהָר, זוּ מִלְחָמָה לְכָל הַחַיִּים; הַסֵּמֶךְ מ"ם
רוֹצֵה לְהִתְיַשֵּׁב אֶצֶל זוּגוֹת צְעִירִים לְהַחְרִיב לָהֶם אֶת הַחַיִּים עַל יְדֵי מַחְלוּקוֹת
וְסִכְסוּכִים, אֵל תִּתְּנוּ לְמַחְלוּקוֹת לְהַכְנִס אֶצְלֵכֶם בְּבֵית, אֵל תִּזְכִּירוּ לַבַּעַל
דְּבָרִים יְשָׁנִים, בְּעֶלְף הוּא טוֹב, הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת צָדִיק, הוּא רַק צָרִיךְ אֶת
הַהֲרַגְשָׁה הַטּוֹבָה לְהִרְגִישׁ שֶׁהוּא חָשׁוּב בְּעֵינֵיכֶם.

לְכֵן אֲבַקֵּשׁ מִכֶּם, תִּנּוּ לוֹ אֶת הַהֲרַגְשָׁה הַזֹּאת; וְאִם חֵס וְשָׁלוֹם הוּא מְאֻבָּד
עֲשׂוֹנוֹת - תִּשְׁתַּדְּלוּ לְהַמְשִׁיךְ לְהַעֲרִיף אוֹתוֹ, לְתֵת לוֹ הַרְגָשָׁה טוֹבָה. אֶצְלֵי
אַתֶּם מְאֹד חָשׁוּבִים, שְׁנֵיכֶם; אֲנִי מִקְדִּישׁ כָּל כֵּךְ הַרְבֵּה זְמַן רַק עֲבוֹרְכֶם, שִׁיְהִיו
לְכֶם חַיִּים טוֹבִים.

לְגַבְרִים יֵשׁ טַבַּע שֶׁהֵם רוֹצִים לְהִרְגִישׁ שְׂמֵעֲרִיכִים אוֹתָם, הֵם לֹא אוֹהֲבִים
כִּשְׂאוּמְרִים לָהֶם, מְזוֹלְזִלִים בָּהֶם; לְכֵן, הַנָּשִׁים הַחַכְמוֹת יוֹדְעוֹת אֵיךְ לְדַבֵּר אֶל
הַבַּעַל בְּהַעֲרָכָה וְכַבּוֹד; אֲנִי יוֹדֵעַ מִסְּפוּרִים שֶׁהַבַּעַל הוּא לֹא טַפֵּשׁ קִטָּן וְגַם לֹא
חָכֵם גָּדוֹל, הָאִשָּׁה מְדַבֵּרַת אֵלָיו כְּפִי שְׂמֵדְבָרִים לְאָדָם הִכִּי חָשׁוּב וְהִילָדִים
שְׁלָהֶם זוֹרְחִים וּמְאִירִים.

בְּקִצּוֹר, נִחְזֵר לְהַתְחַלָּה, תִּסְגְּרוּ אֶת הַדֶּלֶת שְׁלָכֶם, אֵל תִּכְנִיסוּ אֶת הַרוֹצֵחַ;
מִתִּי שְׁנֵדֶלֶק כַּעַס, כְּאֵב, לְכוּ לְדַלֵּת וְתִגִּידוּ: 'סְלִיחָה, לֹא אֶצְלָנוּ בְּבֵית; אֶצְלָנוּ
בְּבֵית גְּרָה הַשְׂכִּינָה הַקְּדוּשָׁה, אֶצְלָנוּ יֵשׁ שָׁלוֹם'.

אַתֶּם יְכוֹלִים לְבוֹא בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, אֲפָנָה זְמַן בְּשִׁבְלֵכֶם; אֲעֻזֵר לְכֶם לַעֲשׂוֹת
מִהַבֵּית שְׁלָכֶם מְקוֹם לְשִׁכְינָה הַקְּדוּשָׁה.

...

תעזר לי אבא, תרחם עלי, תשמח אותי

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת פקודי, כ"ט אדר א', ערב ראש חודש אדר ב',
שנת ה'תשפ"ב

משפחת ... שיחיו

כשהייתם אצלי ביום ראשון בקשתם ממני תפלה להגיד בכל יום לחזק
את המח ולקבל כח, הנה לכם תפלה יפה:

"רבנו של עולם, אני מודה ומהללת אותך על חיי היפים, אני מודה לך
על המשפחה שלי, כלנו בריאים, אני מודה לך על כל מה שבחיי.

אבא יקר עזר לי, תעשה אותי שמחה, תשמח אותי. אני יודעת שרק זה
חסר לי, רק זה יתן לי כח להמשיך בחיים, שמחה היא הסוד לזכות לחיים
טובים. אני לא יודעת למה כל כך קשה לי להיות שמחה, כל הזמן אני נגררת
לעצבות ולמרה שחורה, אני נכנסת לדכאון מפל דבר, זה לא נותן לי לחיות,
עזר לי אבא, תרחם עלי, תשמח אותי, תן לי את הכח להתגבר ולא להגרר
לעצבות.

תן לי אמונה חזקה, שאאמין בה, וגם שתהיה לי אמונה בעצמי, שאזכר
שאתה אוהב אותי, שאזכר שאני טובה.

תעזר לי בזכות הצדיקים, אמן בן יהי רצון".

...

צריכים להזהר מהיצר הרע שמחזיר ענוה פסולה

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת פקודי, כ"ט אדר א', ערב ראש חודש אדר
ב', שנת ה'תשפ"ב

התלמידה החשובה ... תחי', תלמידת בית פיגא ברסלב ליבערטי
קבלתי את המכתבים.

אני מאד שמח שאתם אומרים תהלים, ועוד יותר אני שמח לשמע מכם
שבבית הספר שורה אחדות ואהבה, הדבר הכי יפה הוא אחדות ואהבה.

כַּעַת יֵשׁ מִלַּחֲמָה בֵּין שְׁתֵּי מְדִינֹת גְּדוּלוֹת, רוּסְיָה וְאוּקְרַיִנָּה; בְּכָל מְקוֹם שָׂרָק הוֹלְכִים כָּלֵם אוֹמְרִים 'לָמָּה צְרִיכִים לָרִיב?' לְאֲנָשִׁים אֵין כַּח לְמִלְחָמוֹת, אֲבָל אַף אֶחָד לֹא קוֹלֵט שְׂאֲנַחְנוּ בְּעֶצְמֵנוּ צְרִיכִים לְהִתְחִיל לַחֲיוֹת בְּשָׁלוֹם, לֹא לָרִיב יְהוּדִי אֶחָד עִם הַשָּׂנִי.

לְכֵן, כְּשֶׁאַתֶּם כּוֹתְבִים לִי כַּמָּה יָפָה חַיִּים בְּבֵית הַסֵּפֶר, כָּל הַבְּנוֹת אוֹהֲבוֹת אַחַת אֶת הַשָּׂנִיָּה, גְּדוּלוֹת וּקְטִנּוֹת כְּאֶחָד – זֶה שְׂמֵחָה גְּדוּלָּה בְּשָׂבִילִי.

אֲנִי מְאֹד רוֹצֵה לְבַקֵּשׁ מִכֶּם שְׁלֹא תִקְנְאוּ בְּאַף אֶחָד. אֶת בַּת יִקְרָה מְאֹד, הַמּוֹרוֹת וְהַמְּנַהְלוֹת שְׁלָכֶם אוֹמְרוֹת עֲלֵיכֶם שְׂאַתֶּם מֵהַתְּלִמִּידוֹת הַכִּי טוֹבוֹת; אַתֶּם רַק צְרִיכִים לְהִזְהָר מֵהַיִּצָּר הָרַע שְׁחוֹדֵר לַפְּעֵמִים בְּלִבְבוֹת הַכְּשָׁרוֹת עִם עֲנָנָה פְּסוּלָּה, הוּא שׁוֹבֵר, הוּא גּוֹרֵם שְׁיִרְגִישׁוּ שְׁחֻשׁוֹכִים פְּחוֹת, בְּמְקוֹם לְהִסְתַּכֵּב בְּמַצַּב רוּחַ שְׂמֵחַ, לְזִכּוֹר וְלְדַעַת שְׂאֲנַחְנוּ הַיְלָדִים שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא גּוֹרֵם שְׁיִרְגִישׁוּ אֲשֵׁמִים.

לְכֵן תִּסְתַּכְּבוּ בְּמַחְשָׁבָה אַחַת, תִּחְשְׁבוּ כָּל הַיּוֹם: 'הַשֵּׁם טוֹב אֵלִי', אֲנִי טוֹבָה; זֶה הַמְּפָתַח לְהַכְּנִס לְקַדְשָׁה. תִּכְתְּבוּ לִי עַל כָּל סִיּוּמֵי הַתְּהִלִּים שְׁלָכֶם.

...

בְּחֻמָּה אֶפְשָׁר לְהַשְׁפִּין שָׁלוֹם בֵּין הָאָמָא לַחֲמוֹת

בְּעִזְרַת ה' יִתְבַּרֵךְ – יוֹם ד' פְּרֻשֶׁת פְּקוּדֵי, כ"ט אָדָר א', עָרַב רֵאשׁ חֹדֶשׁ אָדָר ב', שְׁנַת ה'תשפ"ב
מִשְׁפַּחַת ... שְׁתַּחֲוִי
קַבְּלֵתִי אֶת הַמְּכַתֵּב.

בְּחֻמָּה אֶפְשָׁר לְסוֹכֵב הַכָּל בְּחֻזְרָה, קָחוּ אֶת הַטְּרִיק שֶׁל אֶהְרֵן הַכֹּהֵן. חֻמְיָנוּ הַקְּדוֹשִׁים מְסַפְּרִים (אֲבוֹת דְּרַבִּי נֶטָן יב, ג) אִיךְ אֶהְרֵן הַכֹּהֵן הָיָה עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בֵּין שְׁנֵי שׁוֹנְאִים, הוּא אָמַר לְאֶחָד: "הִתְחַבֵּר שְׁלָךְ מְאֹד רוֹצֵה לְדַבֵּר אֶתְךָ אֲבָל הוּא מִתְבַּיֵּשׁ מִמָּה שֶׁהָיָה, הוּא מִתְחַרֵּט, הוּא כָּל הַזְּמַן אוֹמֵר, הַלּוֹאֵי שֶׁהֵיִתִּי יָכוֹל לְסוֹכֵב אֶת הַגְּלָגַל לְאַחֹר".

אחר כך הלך אהרן הכהן לשני עם אותו ספור, הוא עורר אותו שהשני רוצה לעשות שלום, הוא מתחרט, הוא מתבייש ממך, אחר כך כששניהם נפגשו הם נפלו אחד על הצנאר של השני, התחבקו והתנשקו, ונהיו חברים קרובים.

כך תעשו גם, כשאתם מדברים עם אמא שלכם תגידו לה כמה חמותך מתבישת שהיא לא הגיעה וכו', וכשבעלך מדבר עם אמא שלו שישחיל מלים טובות מאמא שלכם.

עוד מעט מגיע פורים, תעשו תעלול, תכינו שני משלוחי מנות יפים; כשאתם הולכים לאמא שלכם תגידו לה: "אני באה מחמותי, היא שולחת לך את המשלוח מנות היפה הזה", וכשאתם הולכים לחמות תגידו לה: "זה מאמא שלי"; כך תהיו בבחינת אהרן הכהן, אוהב שלום ורודף שלום.

כמו כן כשמישהו מדבר רע או עושה צחוק - חס ושלום אל תצטטו את זה, כשאתם מדברים עם אמא שלכם והיא אומרת איזו מלה רעה - אל תעבירו את זה הלאה, אפלו הבעל לא צריך לשמע את זה. לבעל תגידו: "אמא שלי מדברת מאד יפה על הוריך וכמוכן עליך", וכשהחמות אומרת איזו מלה עקמה - תבלעו את זה.

את זה למדתי מאמי הקרנה, היא תמיד הייתה אומרת לנו: "יש לך מלה טובה על השני - תגיד לו את זה, יש לך מלה רעה - תבלע את זה"; אמי תחיי אומרת שהיא למדה את זה מאמה, סבתא שלי רחל לאה עליה השלום. אמי תחיי אומרת, אני מוסיפה עוד יותר חזק: "יש לך מלה רעה - תבלע את זה, אפלו שאתה נחנק"; עדיף שתחנק, מאשר שתעביר מלה לא טובה.

מלה טובה אחת יכולה להשכין שלום, ומלה רעה אחת גורמת למחלוקות, כל המחלות באות ממחלוקות. כך אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א', סימן יד): "כי כל החולאת באין על ידי מחלקת".

בזכות שתעשו מה שאהרן הכהן עשה - תזכו לישועה גדולה, תראו בחוש שהשם יתברך יעשה נסים גדולים.

...

מזהים יהודי לפי הזקן והפאות

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת פקודי, כ"ט אדר א', ערב ראש חודש אדר ב', שנת ה'תשפ"ב
לכבוד ... נרו יאיר
קבלתי את מכתבך.

אל תתביש עם הזקן והפאות שלך, תהיה גאה עם זה; אתה יכול לסדר את זה יפה, לגלגל את זה וכדומה. הפאות לא צריכות להיות ארכים מדי, את הפאות אתה יכול לקצר, אבל חס ושלום לא לקצץ את הזקן. ראה את הדבורים שרפי נתן אומר (לקיטי הלכות גלות הלכה ג, אות ב): "עקר הדת ישראל ועקר היהדות תלוי בזקן ופאות, ובהם נפר היהודי כי הוא מזרע ברוך ה', מזרע ישראל, ומי שרוח אחרת עמו חס ושלום, ורוצה לכפור חס ושלום, באלקי ישראל, תחלת הכפירה הוא, שמשליך חס ושלום מעליו הזקן והפאות, כי באמת כל דת ישראל הקדוש הוא תלוי בזקן ופאות", עיין שם בדבריו הקדושים ביתר אריכות.

מה שאנשים אומרים לך שאתה נראה כמו אבל עם שער ארוך וכו'; רבנו אומר (לקיטי מוהר"ן השמטה, תחלת חלק שני) על הפסוק (יחזקאל לג, כד): "אחד היה אברהם", אברהם אבינו עבד את השם כי הוא היה לבד ולא הסתפל על אף אחד, הוא עשה רק מה שהקדוש ברוך הוא אומר; אשרי מי שלא מסתפל על אף אחד, הוא עושה רק מה שהקדוש ברוך הוא אומר, והיהדות שלו לא בנויה על כמות האנשים שעושים את רצון השם; אפלו שהוא ישאר יחידי לבדו הוא גם יהיה גאה עם הזקן והפאות שלו.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

לקרב את המקורבות החדשות

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת פקודי, א' דראש חדש אדר ב', שנת ה'תשפ"ב

לכבוד נשות אנשי שלומנו שתחיו

אני רוצה לבקש מכן, מכל אחת ואחת, היות שבשבוע הבא בעזרת השם תהיה לנו שבת התנודות של תלמידי היכל הקדש, ומגיעים מקרבים חדשים שמצפים ומקוים שגשותיהם יתפכו לחלק מהקהלה שלנו, אבקש מכן מכל אחת ואחת להתאמץ לחשב על אחרים, לגשת לאחרים, לעשות הפרות עם אחרים.

שמעתי ממשפחות שמספרות שהם התקרבו לפני שנתים בשבת סיום הש"ס. אתמול התקיימה חתונה בשיבה, ההורים מצד הפלה הגיעו לפני שנתים לשבת סיום הש"ס, הם מספרים כמה יפה קרבו אותם, זה גרם להם להגיע לברסלב. הם עברו דירה ממדינה אחרת וכאו לגור בקריה, כל הבית התמלא באור.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

מה שעושים עם ילדי ישראל נקח אתנו לנצח נצחים

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת פקודי, א' דראש חדש אדר ב', שנת ה'תשפ"ב

מרת ... תחי'

ישר כח גדול שאתם מלמדים בבית פיגא, המעט הזה שעושים עם ילדי ישראל, מחנכים ילדי ישראל לאהב יהדות - את זה נקח אתנו לנצח נצחים.

...

אתם עושים כְּזֶה חֶשֶׁק לְצִנִּיעוֹת

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ה' פְּרֻשֶׁת פְּקוּדֵי, א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אָדָר ב', שְׁנַת ה'תשפ"ב

מֵרַת ... תַּחֲזִי

כָּל הַנָּשִׁים מְקַנְאוֹת בְּכֶם, אַתֶּם עוֹשִׂים כְּזֶה חֶשֶׁק לְצִנִּיעוֹת, עוֹד נָשִׁים רוֹצוֹת לְהִתְלַבֵּשׁ בְּצִנִּיעוֹת, הַבְּנוֹת מִבֵּית פִּיגָא כְּלָן רוֹצוֹת לְהִיּוֹת צְנוּעוֹת; מִסְתַּכְּלִים עַל צְנִיעוֹת בְּמִבְט יָפָה, בְּהֶעֱרָכָה; לֹא צְרִיכִים כְּכֹר שְׂכָר עַל צְנִיעוֹת, רוֹצִים אֶת הָעֲדִינּוֹת, אוֹהֲבִים אֶת זֶה.

תִּמְסְרוּ לְכָל תַּלְמִידוֹת בֵּית פִּיגָא הַנְּשׂוֹאוֹת שִׁיתְּלַבְּשׁוּ יָפָה, נָקִי וּמְכַבֵּד, כְּדִי שִׁיִּרְצוּ לְחַקוֹת אוֹתָן.

גַּם בְּעֶלְף הוּא אֲבָרָךְ יָקָר, הוּא מְלֵא בְּחַיּוֹת וְיִרְאַת שָׁמַיִם, הוּא מְחַדִּיר חַיּוֹת בְּאַבְרָכִים.

...

אֵין דְּבָר גְּדוֹל יוֹתֵר בְּעוֹלָם מִלְּמַד תּוֹרָה עִם יְלָדִים יְהוּדִים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ה' פְּרֻשֶׁת פְּקוּדֵי, א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אָדָר ב', שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכַבּוֹד הַמְּלַמֵּד הַחֹשֵׁב ... גֵּרוֹ יְאִיר, מְלַמֵּד בְּתַלְמוּד תּוֹרָה הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ וְוִילְיָא מְסַבּוֹרָג

יִישַׁר פֶּחַ גְּדוֹל עַל הַיּוֹתֵף מְלַמֵּד כֹּה מְסוּר לִילְדֵי וּלְכָל הַיְלָדִים שְׁלָנוּ. הַיְלָדִים בָּאִים הַפִּיְתָה עִם יִרְאַת שָׁמַיִם, הֵם מִתְּפַלְּלִים יָפָה, הֵם קוֹרְאִים קְרִיאַת שְׁמַע, מְנַשְׁקִים אֶת הַמְּזוּזָה, מְבָרְכִים בְּרִכּוֹת, מִתְּנַהֲגִים בְּקִדּוּשָׁה וְכוּ' וְכוּ'.

אֵין דְּבָר גְּדוֹל יוֹתֵר בְּעוֹלָם מִלְּמַד תּוֹרָה עִם יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל. חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנוֹם לְבָרְכָה אוֹמְרִים (שְׁבַת קִיט) הָעוֹלָם עוֹמֵד עַל הַתּוֹרָה שְׁלָהֶם.

...

רק מצוות ומעשים טובים נקח אתנו

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ה' פְּרִשְׁת פְּקוּדֵי, א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אֲדָר ב', שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכַבּוֹד אֱהוּבֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר

אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חִלְקֵנוּ שְׁאַנְחָנוּ מִקְרָבִים אֶל רַבְּנוּ ז"ל וְאַנְחָנוּ יְכוּלִים לְשֹׁמֵשׁ אֶת רַבְּנוּ. תּוֹדָה לַהֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהַיּוֹם עוֹבֵר עֲלֵיךָ בְּלִשְׁמֵשׁ אֶת רַבְּנוּ; רַב הַיּוֹם אִתָּה עוֹסֵק רַק בְּעִזְרָה לְמוֹסְדוֹת, זֶה יִשְׁאַר מֵאַתָּנוּ.

עֲכָשׁוּ רְאִיתִי מֵה שְׂמוֹהֶרָא"ש דְּבַר כָּל הַשָּׁנִים, שְׁלֹא נִשְׁאַר כְּלוּם מֵהָאָדָם. בְּאוֹמֵן בְּרַחוּ עֲכָשׁוּ כָּל הַמְשֻׁפְּחוֹת, יֵשׁ עֲכָשׁוּ מִלְחָמָה בְּאוֹקְרַאֲיָנָה, הַקְּבֵלֵן שֶׁל הַבְּנֵי שְׁלָנוּ, קְבֵלֵן גְּדוֹל עִם הַרְבֵּה עֲסָקִים, הַבְּנֵי שְׁלָנוּ הוּא רַק אֶחָד מֵהַבְּנֵינִים שֶׁהוּא בּוֹנֵה, עֲכָשׁוּ הוּא בְּרַח כְּדֵי לְהַצִּיל אֶת הַחַיִּים, עֲכָשׁוּ אֵין לוֹ כְּלוּם, כֶּף זֶה עִם עוֹד אֲחֵרִים. מֵה הוּא לּוֹקַח אֶתוֹ מִכָּל הַשָּׁנִים שְׁעָבְרוּ? רַק אֶת הַטְּלִית וְתַפְלִין שְׁלוֹ, הַשְּׁחֵרִית מִנְחָה וְעֲרֻבִית, הַשְּׁעוּרִים, הַצְּדָקָה, הַמְצָוֹת וְהַמְעֲשִׂים טוֹבִים שְׁלוֹ, מִשֶּׁהוּ אַחֵר אֵין; נִגְמֵר, כְּלוּם.

זֶה צְרִיךְ לְחַזֵּק אוֹתָךְ, כִּי אִתָּה עוֹבֵד לְבָנוֹת מוֹסְדוֹת, אִתָּה עוֹזֵר לְמוֹסֵד; זֶה נִשְׁאַר.

...

תתחזק, עוד יבואו ימים מאד טובים

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ה' פְּרִשְׁת פְּקוּדֵי, א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אֲדָר ב', שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכַבּוֹד יְקִירֵי אֱהוּבֵי חֲמֻדַּת לְבָבִי ... גֵּרוֹ יְאִיר

אֲחִי, חֲזַק, עוֹד יְבוֹאוּ יָמִים מְאֹד טוֹבִים, אֵל תִּאֲבֹד עֲשֻׁתוֹנוֹת. זְכוֹר, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אִתָּךְ, עִמָּךְ וְאַצְלָךְ, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב אוֹתָךְ, הוּא טוֹב אֲלֵיךְ. תִּשְׁנֵן אֶת הַמַּלְאִים (תְּהִלִּים קמ"ה, ט): "טוֹב ה' לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מְעֻשָׂיו", הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא טוֹב לְכָל אֶחָד, הוּא מְרַחֵם עַל כָּל בְּרוּאָיו; זֶה יִתֵּן לָךְ כַּח

לְהַמְשִׁיךְ עַד הַיְשׁוּעָה שְׁלָךְ.

אָמוּנָה נוֹתֵנָת כַּח, אָמוּנָה הִיא הָעֵצָה הַיְחִידָה.

...

זֶה לֹא פָּשוּט מֵה שְׁהִילָדִים מְקַבְּלִים אֶצְלְךָ בְּכַתָּה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת פְּקוּדֵי, א' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ אֲדָר ב', שְׁנַת
ה'תשפ"ב

לְכַבּוֹד הַמְּלַמֵּד הַחֹשֵׁב ... גֵּרוּ יְאִיר, מְלַמֵּד בְּתַלְמוּד תּוֹרָה הַיְכָל הַקִּדְשׁ
וּוִילְיָאִמְסַבּוּרָג

אֵין לִי מַלִּים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מֵה שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִם בְּנֵי ... , הוּא יוֹדֵעַ כָּל
כֶּף טוֹב אֶת הַקְּרִיאָה, וּבְעֶקֶר עַל הַיְרֵאת שְׁמַיִם; זֶה לֹא פָּשוּט מֵה שְׁהִילָדִים
מְקַבְּלִים אֶצְלְךָ בְּכַתָּה.

הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִתֵּן לָךְ כַּח לְהַמְשִׁיךְ לְהַרְבִּיץ תּוֹרָה, לְהַחֲדִיר יְרֵאת שְׁמַיִם
וּמַדּוֹת טוֹבוֹת בְּיַלְדִים.

...

מְלַמֵּד חַיֵּב לְלַכֵּת לַמְּקוֹה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת פְּקוּדֵי, א' דְּרָאשׁ חֲדָשׁ אֲדָר ב', שְׁנַת
ה'תשפ"ב

לְכַבּוֹד יְקִירֵי ... גֵּרוּ יְאִיר

אִם אַתָּה לוֹקַח בַּחוּרִים שְׁיַעֲזְרוּ בְּתַלְמוּד תּוֹרָה עִם הַיְלָדִים - תִּהְיֶה זֶהִיר,
קַח רַק בַּחוּרִים יְרֵאי שְׁמַיִם, בַּחוּרִים שְׁיַחֲדִירוּ בְּיַלְדִים יְרֵאת שְׁמַיִם.

מְלַמֵּד חַיֵּב לְלַכֵּת לַמְּקוֹה, אִי אֶפְשֶׁר לְלַמֵּד עִם יְלָדִים אֶלֶּא בְּקִדְשָׁה
וּבְטָהֳרָה. מוֹהֲרָא"שׁ אוֹמֵר, בְּשִׁלוּשֵׁת הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ: "מְלַמְּדִים, סוֹפְרִים
וְשׁוֹחֲטִים" - חַיִּבִים לְלַכֵּת לַמְּקוֹה; זֶה עֲבוּדָה מְאֹד קְדוֹשָׁה, זֶה חַיֵּב לְהַעֲשׂוֹת
בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה. אֲנִי מְאֹד רוֹצֶה שְׁאַצְלֵנוּ בְּתַלְמוּד תּוֹרָה הַמְּלַמְּדִים יְקַפִּידוּ

על מקוה, שלא יבואו ללמד עם הילדים רק אחרי טבילה להשם יתברך.
עוד אבקש ממך, תכניס חיות בין הילדים ואהבה למצוות ויראת שמים.
זה אחרת לגמרי כשמחזירים תורה ומצוות בשמחה, זה מחזיק מעמד לכל
החיים, אחרת מאשר כשזה בכפייה, זה לא מחזיק מעמד.

...

שים דגש ללמוד חומש רש"י עם הילדים

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת פקודי, א' דראש חודש אדר ב', שנת
ה'תשפ"ב
לכבוד יקירי אהובי ... גרו יאיר, מלמד בתלמוד תורה היכל הקדש
וויליאמסבורג

תשקיע כוחות בחומש רש"י. לצערנו הלמוד הזה מזנח; כמה שלומדים
בשנים הצעירות חומש רש"י - זה מה שלומדים, כשמתבגרים עוזבים את
הלמוד הזה.

לכן אבקש ממך מאד, תלמד גם גמרא, רש"י ותוספות עם הילדים, אבל
שים דגש על חומש רש"י. כעת מגיע ספר ויקרא, תורת הכהנים; אם תלמד
את זה חזק עם הילדים - הם יהפכו להיות תלמידי חכמים גדולים וצדיקים
גדולים.

אל תפחד ללמד הרבה עם הילדים, כי כמה יותר שלומדים עם ילדים -
כך הם יכולים להכיל יותר.

יישר כח על הכל.

...

תַּעֲמַד עַל הַמְּלַמְּדִים שֶׁהֵם יַעֲשׂוּ אֶת הָעֲבוּדָה בְּמִסִּירוֹת

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת פְּקוּדֵי, א' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אֲדָר ב', שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכַבּוֹד ... נְרוּ יְאִיר, הַמְּנַהֵל הַחֹשֵׁב בַּתְּלִמּוֹד תּוֹרָה הַיִּכַּל הַקֹּדֶשׁ וְוִילְיָאֵמְסַבּוֹרָג
אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶיךָ חֲלַקְךָ שְׁאַתָּה עוֹסֵק בְּכֹז מִסִּירוֹת עִם הַיְלָדִים.

תַּעֲמַד עַל הַמְּלַמְּדִים שֶׁהֵם יַעֲשׂוּ אֶת הָעֲבוּדָה בְּמִסִּירוֹת וְיִלְמְדוּ עִם
הַיְלָדִים כְּפִי שְׁמוֹהֶרָא"ש לְמַד אוֹתָנוּ.

אֲנִי מִתְפַּלֵּל בְּשִׁבְלֶיךָ שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּעֲבוּדָתְךָ הַקְּדוּשָׁה.

...

הַלְמוּד שֶׁל שַׁבַּת הַפְּסָקָה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - עֶרֶב שַׁבַּת קֹדֶשׁ פְּרִשְׁת פְּקוּדֵי, ב' דְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ אֲדָר ב', שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכַבּוֹד חֲבֵרֵי הַיְקָרִים, אֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תְּלִמְיָדֵי הַיִּכַּל הַקֹּדֶשׁ בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל וְדִי
בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר, ה' עֲלֵיהֶם יִחִיו

הַשְּׁבוּעַ זֶה שַׁבַּת הַפְּסָקָה, בְּשָׁבוּעַ שֶׁעֵבֵר הָיָה לָנוּ שַׁבַּת שְׁקָלִים, בְּשָׁבוּעַ
הַבָּא יֵשׁ לָנוּ שַׁבַּת זְכוֹר, הַשְּׁבוּעַ הַזֶּה הוּא הַפְּסָקָה, ד' פְּרִשְׁיֹת הֵן כְּנִגְדֵי אַרְבַּע
הַאוֹתִיּוֹת שֶׁל שֵׁם הוֹי"ה בְּרוּךְ הוּא, הַשְּׁבוּעַ הַזֶּה, הַפְּסָקָה - מְלַמֵּד אוֹתָנוּ שֶׁכָּף
הוֹלֵךְ בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם, זֶה נִקְטָע, זֶה נֶעְצֵר. כֵּף אוֹמֵר רַבְּנוּ (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב', סִימָן
מח): "כְּשֶׁאָדָם נִכְנָס בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם אֲזִי הַדֶּרֶךְ שֶׁמְרָאִין לוֹ הַתְּרַחֲקוֹת וְנִדְמָה לוֹ
שֶׁמְרַחֲקִין אוֹתוֹ מִלְּמַעְלָה וְאִין מִנִּיחִין אוֹתוֹ כֹּל לְכַנֵּס לְעֲבוּדַת הַשֵּׁם", אֲבָל
רַבְּנוּ אוֹמֵר לָנוּ: "וּבִאֲמַת כָּל הַתְּרַחֲקוֹת הוּא רַק כָּלוּ הַתְּקַרְבוֹת", זֶה רַק כְּדִי
לְקַרֵּב אֶת הָאָדָם לַהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ.

צְרִיכִים הַרְבֵּה הַתְּחַזְּקוֹת לֹא לִפְלֵ כְּשֶׁרוֹאִים שֶׁכָּל הַזְּמַן נִקְטָעִים וְכוּ' וְכוּ';
שַׁבַּת הַפְּסָקָה מְלַמֵּד אוֹתָנוּ שֶׁנִּדְעַ שֶׁכָּף הוֹלֵךְ עֲבוּדַת הַשֵּׁם, מִתְּחִלָּים לְעַבֵּד
אֶת הַשֵּׁם וְנִתְקַעִים, אֲבָל אֲסוּר לְהִתְיַאֵשׁ אֶלָּא לְהַמְשִׁיךְ לְבִקֵּשׁ וְלַעֲשׂוֹת מֵה
שֶׁצְרִיכִים לַעֲשׂוֹת.

השבוע יש לנו שני סיומים; סימנו ספר שמות, חוק חוק ונתחזק! תתחזקו, תתחילו כלם בלי יוצא מן הכלל ספר ויקרא, כל יום קצת חומש רש"י עם תרגום. מוהרא"ש זכותו גגן עלינו אומר, שזה יביא לנו יראת שמים. עוד סיום יש לנו, מסכת חגיגה. השבוע אנחנו מסיימים מסכת חגיגה ואנו מתחילים מסכת יבמות, חבל לא לקפץ על הרכבת וללמד את השעורים כסדרן בכל יום, חבל על כל יום שלא לומדים קצת מקרא, משנה, גמרא, הלכה ואגדה וכו' וכו'; הרי יש לנו דרך קלה איך ללמד, רבנו אמר (שיחות הר"ן, סימן עו): "שאינ צריכין בלמוד רק האמירה לבד, לומר הדברים כסדר, וממילא יבין"; הרי כל אחד יכול לעשות את זה, להגיד בלי להבין, זה הרי משהו שכל אחד יכול לעשות.

חברים יקרים, תלמידי היכל הקדש יקרים, בואו נתחיל בהתחלה חדרשה ללמד כל יום את דף הגמרא, כל יום ללמד מקרא, משנה, גמרא ומדרש. מוהרא"ש אומר, ארבעה הלמודים האלו מקרא, משנה, גמרא ומדרש הם כנגד ארבעה האותיות של שם הוי"ה, מי שלומד כל יום קצת מארבע הלמודים האלו ממשיך עליו את השם יתברך.

תזכרו, אפלו שזה שבת הפסקה צדין יש את ד' האותיות, ד' פרשיות; אפלו שיש הפסקה תמשיכו הלאה.

אני מתגעגע אליכם, אני מגיע מיד אחרי פורים
שבת שמחה וחדש טוב.

...

מלה טובה אחת חודרת עמק לעצמות לכל החיים

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פרשת פקודי, ב' דראש חדש אדר ב', שנת ה'תשפ"ב

מרת ... תחי'

תזכרו לתת מלים טובות לתלמידות שלכם; מלה טובה אחת ממורה חודרת עמק לעצמות, זה עוזר לכל החיים; זה פועל יותר מענשים, יותר

מִלְצַעֲקָה. רַבְּנוּ ז"ל אָמְרוּ: "בְּטוֹב פּוֹעֲלִים טוֹב יוֹתֵר וּמְהֵרָה יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר בְּרַע".
תּוֹדוֹ לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ עַל הַמַּתְנָה, יֵשׁ לָכֶם בְּעַל שְׁלוֹמֵךְ, מִתְפַּלֵּל וּמַתְנַהֵג
בִּירְאַת שָׁמַיִם.

...

עִם הַיְלָדוֹת הַקְּטָנוֹת תִּהְיוּ תְּקִיפִים אַבְּל שְׂמֵחִים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - עָרַב שֶׁבַת קֹדֶשׁ פְּרִשְׁת פְּקוּדֵי, ב' דְּרָאשׁ חֹדֶשׁ אָדָר ב', שְׁנַת
ה'תשפ"ב
מֵרַת ... תַּחֲנִי'

תִּרְקְדוּ עִם הַתְּלִמִּידוֹת שְׁלָכֶם עִם הַשִּׁיר: "אֵיזָה פִּיף צְנִיעוֹת, אֲנִי אוֹהֶבֶת
צְנִיעוֹת, תּוֹדָה הַשֵּׁם עַל הָעִנְיָן שֶׁל צְנִיעוֹת, תַּעֲזֹר שְׂתִמִּיד אֶהְיָה צְנוּעָה וְתִמִּיד
אֲשַׁמַּח עִם צְנִיעוֹת, וְלֵאמֹר צְנִיעוֹת".

עִם הַיְלָדוֹת הַקְּטָנוֹת תִּהְיוּ תְּקִיפִים אַבְּל שְׂמֵחִים, תִּיבִים לְצִיַּת אַבְּל חֵיב
לְהִיֹּת מְאֹד שְׂמֵחַ; מוֹרָה טוֹבָה יְכוּלָה לְהִרְאוֹת אֶת שְׁנֵיהֶם.
תְּבַקְשׁוּ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שִׁיְהִיָּה לָכֶם כַּח כָּל הַחַיִּים לְהַשְׁאֵר לְהִיֹּת מוֹרָה
בְּבֵית פִּינָא.

...

רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תֵּן לִי מַתְנַת חַנּוּם יְלָדִים כְּשֵׁרִים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - עָרַב שֶׁבַת קֹדֶשׁ פְּרִשְׁת פְּקוּדֵי, ב' דְּרָאשׁ חֹדֶשׁ אָדָר ב', שְׁנַת
ה'תשפ"ב
מֵרַת ... תַּחֲנִי'

אַל תִּדְאָגוּ, עוֹד תִּזְכּוּ לְבֵית עִם יְלָדִים.

תּוֹדוֹ לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ עַל הַחַיִּים הַמְּתוּקִים שְׁלָכֶם, עַל הַבְּעַל הַיֶּקֶר; בְּעֶלְךָ
הוּא יֶקֶר וּמְאִיר, הוּא לּוֹמֵד וּמַתְפַּלֵּל בִּירְאַת שָׁמַיִם. תּוֹדוֹ לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל
הַטוֹב שֶׁהוּא עוֹשֶׂה אֶתְכֶם, תְּבַקְשׁוּ גַם אֶת הַמְּלִים הָאֵלוּ:

”רבוננו של עולם, תן לי מתנת חנם ילדים פְּשִׁים, ילדים צְדִיקִים, ילדים שיאירו את העולם, ילדים שתמיד יחיו אִתְּךָ. עֹזר לי בזכות הצדיקים הקדושים שמסרו את נפשם למענך, בזכות רבנו הקדוש רבי נחמן בן פיגא, בזכות רבנו אליעזר שלמה בן מלפּה זכותם יגן עלינו, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, ה' צורי וגואלי”.

...

תתחזקו עם השעורים הישנים על חנוך

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פרשת פקודי, ב' דראש חודש אדר ב', שנת ה'תשפ"ב

מרת ... תחי'

אני מקנה להמשיך למסור שעורים למחנכות, לא הספקתי בשבועות האחרונים; העבודה רק מתרבה.

תתחזקו עם השעורים הישנים, יש בקו הטלפון עשרות שעורים למחנכים ומחנכות, מלמדים ומורות; כל כך הרבה חזוק, עצות ושכל ממוהרא"ש זכותו יגן עלינו. מגיעים מכתבים ממורות מכל בתי הספר, מהכי יפים והכי טובים, הן כותבות שהן מחיות את נפשן עם השעורים שיש בקו הטלפון; חבל שהמורות של בית פיגא לא ישמעו את זה.

בנדאי שתמיד רוצים שעור חדש, אבל אם אני עסוק - צריכים להתחזק במה שיש.

אל תפסיקו להודות ולהלל להשם יתברך על כל החסדים שהוא עושה אתכם ותבקשו ממנו שיהיה לכם כח להמשיך כל החיים שלכם למסור את הילמורים הקדושים שלמדתם בבית פיגא - לבנות ולנשים.

...

להתפלל בהכנעה ובדרך ארץ כמו אל מלך

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פרשת פקודי, ב' דראש חדש אדר ב', שנת ה'תשפ"ב

התלמידה החשובה ... תחי', תלמידת בית פיגא ליבערטי
קבלתי את המכתב.

המנהלת תחי' אמרה לי שאת בן טובה באופן יוצא מן הכלל, אתם מתנהגים ב"דרך ארץ", אתם מברכים ברכת המזון בקול ואתם מתפללים בהכנעה; זה מאוד משמח אותי, אני כל כך רוצה לשמע רק דרישות שלום טובות על כל התלמידות.

תגידו לחברות שלכם שלא ישתטו בתפלה; כשמתפללים צריכים להיות בהכנעה כפי להבדיל כשמבקשים ממלך, בדרך ארץ הכי גדול, אז בודאי כשאנחנו באים אל השם יתברך זה צריך להיות בהכנעה.

תכבדו את ההורים שלכם; יש לכם הורים מאוד יקרים, תמסרו דרישת שלום להורים.

...

תצטרף ל"רכבת היכל הקדש"

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ויקרא, ד' אדר ב', שנת ה'תשפ"ב
לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך

ראה להתקשר אל ההורים שלך בכל יום, כל כך קל בימינו לקיים מצוות כבוד אב ואם; בשיחת טלפון אחת אפשר לקנות עולם הבא. אפלו שאין משהו מיחד לספר - גם צריכים להתקשר אל הורים, לשאל בשלומם, והאם הם צריכים עזרה במשהו.

מחר אנחנו מסיימים מסכת חגיגה; אני מקווה אל השם יתברך שאתה נמצא על הרכבת. יש רכבת שנוסעת ושמה "רכבת היכל הקדש", כל אלו

שְׂיֹשְׁבִים עַל הַרְפָּכַת לִוְמָדִים בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, אֶת דָּף הַגְּמָרָא וְעוֹד;
חֵבֶל שֶׁלֹּא תִהְיֶה עַל הַרְפָּכַת.

אֵל תֵּאבֹד עֲשֵׂתוֹנוֹת, תִּהְיֶה חֲזָק; הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.
תִּבְקַשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עַל כָּל דְּבַר שֶׁאַתָּה צָרִיךְ, וְתִרְאֶה נְסִים גְּדוֹלִים.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

אֲנִי שׁוֹלַח לְךָ מִכָּתָב גַּם לֹא שֶׁתֵּךְ.

...

בְּשִׁיקְבְּלוֹ יִפֶּה אֶת כָּל אַחַת נוֹכַל לְקַבֵּל הַרְבֵּה מְאֹד מִרְבֵּנוּ
בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרִשְׁת וִיקְרָא, ד' אָדָר ב', שְׁנַת ה'תשפ"ב
מֵרַת ... תִּחְיֶיךָ

אֲנִי רוֹצֵה לְבַקֵּשׁ מִכָּל נְשׁוֹת קְהֵלְתֵּנוּ וּמִתְלַמִּידוֹת בֵּית פִּיגָא; הַשְּׁבַת
בְּשִׁיאֲנַחְנוּ מִתְאַסְּפִים לְהִתְחַזֵּק עִם הַלְמוּדִים שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, מְגִיעוֹת הַרְבֵּה
מִשְׁפָּחוֹת חֲדָשׁוֹת שֶׁעֲדִין לֹא בְקִשְׁרֵי יְדִידוֹת; שִׁיקְבְּלוֹ יִפֶּה כָּל אַחַת, יִתְיַדְדוּ
עִם כָּל אַחַת, שֶׁלֹּא נִחְשָׁב מֵעַצְמֵנוּ, שֶׁנִּחְשָׁב גַּם מֵאַחֲרֵים.

בְּזֶה תַּעֲשׂוּ נַחַת רוּחַ לְמוֹהֲרָא"ש זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, שֶׁכָּל כָּךְ צָפָה שְׂיִהְיֶה
שְׁלוֹם בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

נָא לְמִסֵּר זֹאת מֵאַחַת לְשֵׁנִיָּה, שִׁיקְבְּלוֹ יִפֶּה אֶת כָּל אַחַת; כֵּךְ נוֹכַל לְקַבֵּל
הַרְבֵּה מְאֹד מִרְבֵּנוּ ז"ל.

שְׁלוֹם הוּא הַכְּלִי לְקַבֵּל אֶת כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת הַטּוֹבוֹת.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

אנשי שלומנו לא משתטים, עורכים את כל השמחות

בפשטות

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פְּרֶשֶׁת ויקרא, ה' אָדָר ב', שְׁנַת ה'תשפ"ב

לכבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך

היום אנחנו מסימים מסכת חגיגה, מחר אנחנו מתחילים מסכת יבמות. אני רוצה לבקש ממך מאד שגם אתה תלמד בכל יום דף גמרא; בנוסף לכל השעורים שלך - תלמד כל יום את דף הגמרא.

אם אתה לא מבין את הגמרא - תאמר את הגמרא בגרסא בעלמא, רבנו אומר בפרוש (שיחות הר"ן, סימן עו): "אין צריכין בלמוד, רק האמירה לבד". היום בערב יתקיים סיום גדול בישיבה, ביחד עם חתנה של חתן תלמיד הישיבה, והכלה תלמידה מבית פיגא.

בוא לראות כמה יפה זה חתנה בישיבה, בלי שום שטויות, לחתנות בישיבה יש טעם יהודי. כמו שהתחתנו בכל הדורות בעם ישראל, עד לאחרונה פשדדו אפנות הגויים החדשות.

זה לא יאמן איך אנשי שלומנו הם היחידים שלא משתטים, אנשי שלומנו עורכים את החתנות ואת כל השמחות - בפשטות, בלי לבזבז כסף, בלי להשתטות; שמחים בזה שיכולים לחתן את הילדים. כמה שאנשים רצו לחקות את זה - זה התמוטט, כי המנהיגים של כל הקהלות משחדים מהעשירים שעושים הכל העקר שיבדדו מהם.

אני מקווה שאתה מגיע בשבת ביחד עם תלמידי היכל הקדש, יהיה לנו שבת שבע ברכות, עם ברית וקדוש; נתחזק ביחד עם הדבורים של רבנו, החיזוקים של רבינו; לא תפסיד.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

הנהגות לנצל נכון את חג הפורים

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קדש פרשת ויקרא-זכור, ט' אדר ב', שנת ה'תשפ"ב

לכבוד חברי היקרים, אנשי שלומנו תלמידי היכל הקדש בארץ ישראל ודי בכל אֶתֶר וְאֶתֶר, ה' עליהם יחיו

השבוע בשבת זכור אנו מוחים את עמלק. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (ברכות נח). על הפסוק (דברי הימים-א כט, יא): "לך ה' הממלכה" - זו מלחמת עמלק; זה כל המלחמה עם עמלק, עמלק נמצא כאן כדי להשפית את הקדוש ברוך הוא, להכניס ספקות בלבבות עם ישראל, "היש ה' בקרבנו אם אין" (שמות יז, ט-ח), והצדיקים הקדושים בכל הדורות, החל ממשנה רבנו - נלחמים, הם מחזירים בעולם "לך ה' הממלכה" - הקדוש ברוך הוא הוא המלך, הכל זה הוא בעצמו, הוא עושה הכל, הוא פועל הכל, אין עוד מלבדו. רבנו ז"ל נתן לנו דרך להלחם עם עמלק; על ידי תורה, תפלה והתבודדות, על ידי שצועקים אל השם יתברך. מבקשים ממנו בשפה שלנו, כדבר איש אל רעהו, כפי שמדברים עם חבר קרוב. מוהרא"ש זכותו יגן עלינו אומר, שזה מרמז בפסוק (שמות יז, יג): "ויחלש יהושע את עמלק", יהושע בן נון החליש את טמאת עמלק, "לפי חרב", פי זה הפה, חרב. החרב של עם ישראל הוא תפלה והתבודדות, עם הפה מחלישים את עמלק.

זו לא מלחמה קלה, עמלק מקרר את האדם, "אשר קרף" (דברים כה, יח), הוא מקרר, הוא מזלזל, הוא מעקם את מח המחשבה בליצנות וטמאה, 'אף אחד לא מקשיב לי', 'אף אחד לא צריך אותי', 'התפללות שלי לא שוות', חס ושלום; בזה הצדיקים נלחמים, הם מזפירים ומעוררים להחזיק את החרב, לדבר אל השם יתברך.

משה רבנו הגביה את ידיו, הוא הצביע על השמים, חכמינו זכרונם לברכה אומרים (ראש השנה כט). הוא הראה שייסתכלו אל השם יתברך, ואז עם ישראל נצחו. שואל רבי נתן (לקוטי הלכות גביית חוב, הלכה ג) למה משה רבנו לא היה יכול לאמר ברורות: "רבותי צריכים לחזור בתשובה, צריכים לדבר אל

השם יתברך, "מה הענין של "משה מגביה את ידיו"? אלא שיש זמנים שכל כך נפלו, הכל כל כך מסתר, שכבר אי אפשר לדבר אפילו מעבודת השם, אפשר רק להצביע על השמים: "יש בורא לעולם", צריכים לחפש איך לחזור אליו.

פעם ארע אצל רבי נתן, הוא נחנק, עצם מהדגים נתקעה לו בגרון, הוא לא יכל לבקש אז מהשם יתברך, הוא רץ אל החלון והסתפל אל השמים עד שזה יצא; רבי נתן ספר את זה מאחר יותר, שידעו שמתי שמגיע זמן שהפה סתום, אי אפשר לפתח את הפה ולדבר אל השם יתברך, צריכים להסתפל אל השם יתברך, להתגעגע אליו.

אכתב לכם קצת על פורים, אם תתפנסו אנשי שלומנו בכל מקום - זה דבר מאד גדול; כמובן אחרי שהולכים להורים. זו שמחה כל כך גדולה כשאנשי שלומנו מתפנסים, רוקדים ביחד על הגס הגדול שיש לנו שאנחנו נמצאים אצל מרדכי הצדיק, אנחנו לא נמצאים אצל המן ועמלק.

לא צריכים לשתות עד שיהיו שכורים כלוט, ולהפסיד מנחה, ערבית, ברכת המזון קריאת שמע, להתגולל בקיאה; תשתו מהיין ההונגרי, מהיין המשמר של רבנו. תקבלו על עצמכם להחדיר בכל העולם את השכל המתוק של רבנו, האמונה הפשוטה הטהורה והמתוקה. כשיש אמונה ברוח שהקדוש ברוך הוא מנהיג את העולם - כבר לא צריכים כלום, חיים כבר בזה העולם בגן עדן.

בפורים בבקר תבואו לבית הכנסת ללמד את השעורים כסדרן, חומש רש"י, ח"י פרקים משניות, גמרא, בי"ת נצחי וכו'.

פורים הוא זמן של (ירושלמי מגלה פרק א, הלכה ד): "כל הפושט יד נותנים לו", מי שפושט את היד, הוא מבקש עזרה שיוכל להתרומם, שלא ישאר נפול - עוזרים לו.

פורים הוא זמן שאפשר לזכות להתקרב אל השם יתברך; אפשר לשמע מאנשים, מפל סוגי החוגים, כלם צועקים הקדוש ברוך הוא, כלם מדברים אמונה, כלם רוצים להיות טובים. בפרט אנשי שלומנו כשהם שותים זה

שונה לגמרי, בוכים אל השם יתברך, רוצים להיות טובים, מתגלה הסוד האמתי, שאני רוצה להיות כשר, אני רוצה להיות צדיק.

פורים הוא זמן שאפשר להתפייס; אפלו עם אנשים שמסכסכים אתם - אפשר להתפייס עם משלוח מנות, מתנות לאביונים; זאת המעלה של פורים, עוד יותר מיום הכפורים. מוהרא"ש כל כך צפה לראות אצל אנשי שלומנו את האהבה שרבנו אמר שתהיה בינינו (חיי מוהר"ן, סימן רצב).
שבת שמחה ומאירה.

...

בערות השם תכבוד

עצתו אמונה

אלהינו

תמצית התורה של לבקש מן השם יתברך

"הצילו...! אוי ואבוי...! מה יהיה...!?" היא בוכה מרות... היא צועקת אל בעלה: "רוץ אל רבנו, תבקש ברכה; הילד מאד חולה".

היתה זאת אשתו של רבי שמעון, רבי שמעון היה תלמידו של רבנו קרה פעם שבנסם מאד לא הרגיש טוב, אמו של הילד היתה מאד מדאגת, היא אומרת לבעלה: "רוץ אל רבנו, תבקש ברכה שליילד תהיה רפואה שלמה".

רבי שמעון רץ אל רבנו, הוא מבקש: "רבי, תברך אותנו שהילד יהיה בריא ושלם", אבל רבנו לא מתיחס, רבי שמעון נהיה מדאג מאד, הוא מבקש עוד פעם: "שרבנו יתן ברכה, שרבנו יאחל שליילד תהיה רפואה שלמה", אבל כמו לפני כן, רבנו לא מתיחס. רבי שמעון חוזר הביתה מאד שבור, הוא אומר לאשתו: "רבנו לא רצה לתת ברכה, רבנו לא ענה לי".

אשתו של רבי שמעון נבהלת מאד, היא לוקחת תהלים ומתחילה לבקש מהשם יתברך; היא בוכה, היא מבקשת: "רבנו של עולם, תעזר שהבן שלי יהיה בריא, תעזר שליילד תהיה רפואה שלמה"; כבר מאחר בלילה, כלם ישנים, אבל האמא לא נזה ממטתו של הילד, היא אומרת עוד פרק תהלים ועוד פרק תהלים, היא בוכה להשם יתברך כל הלילה.

yehetu.your@gmail.com

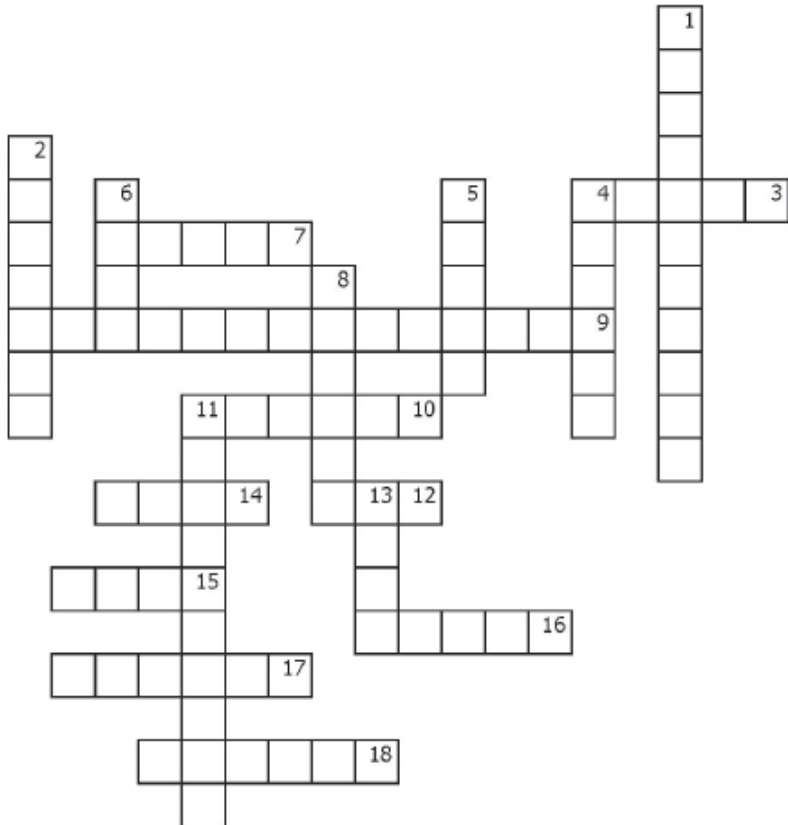
"רבוננו של עולם, תעזר שהילד יהיה בריא"

בבקר רבי שמעון לוקח את הטלית והתפלין שלו, הוא הולך להתפלל במנין של רבנו. כשרבנו ראה אותו אומר לו רבנו בחייה: "כעת אספר לך למה לא עניתי לך אתמול; כשהגעת לבקש ברכה בשביל הילד ראיתי שנגזרה הגזרה שהילד מכרח למות, לכן לא אמרתי לך כלום, אבל כעת אני רואה שהגזרה התהפכה, אשתך בתפלות שלה פעלה שהילד יהיה בריא, ובתפלותיה היא פעלה שנים ארכות ובריאות עבור הילד."

ילדים יקרים, אנחנו לומדים מהספור הזה את המעלה הגדולה של לבקש מהשם יתברך; אפלו שפכר נגזרה גזרה רעה, אם מבקשים מהשם יתברך, אומרים תהלים - הופכים את הגזרה.

האם למדת היטב את העצתו אמונה של פרשת פקודי?

מאונך 1. חסיד ברסלב לא ____, הוא יודע שהשם נמצא כאן 2. צריך לזהר בזה מאד כל ימיו, לבקש ולחפש ____, כזה, 4. אם אתה שומע שמדברים ____, - תברח כמו מסכנה 5. הוא עבודה קשה 6. אם ____, מהשם יתברך, אתה תמצא את מי לשאול 8. אל ____, מכלום 11. מוהרא"ש מאד שבח את היהודים ____, 13. תקון הכללי הוא בשביל ____,	מאוזן 3. כשמקרבים לצדיק האמת, טועמים טעם ____, 7. רבונו של עולם, עזר לי שלא ____, היום לאף אחד 9. הדבר הכי חכם זה לנסוע לחופש ____, 10. אבל כל מילה שמדברים אל ____, פועלת 12. שכל עם נעט ____, אפשר לחיות את החיים בלי מחלוקות 14. סימן לדעת מי ירא שמים ומי לא, שיקשיבו איך הוא ____, 15. לך לטיל עם השם יתברך, תתחיל בהודיה. ההודיה ____, לך את הלב 16. איך שאדם מתנהג עם ____, - כך מתנהגים אתו 17. תעשה הכל כדי שהבית שלך לא ____, 18. בלי ____, אין כלום

את הזכויות האלה

מידי שבוע

2,000 קונטרסים

מידי שבוע נדפסים אלפי עותקים של הקונטרס הנפלא
'עצתו אמונה'

מכתבי חיזוק ואמונה

שנכתבים על ידי מורינו הראש ישיבה שליט"א

בתרומתך לטובת הוצאות ההדפסה
הנך זוכה ליטול חלק בהפצת הקונטרס בכל הארץ
הרם כעת את תרומתך

ניתן לתרום בעמדות נדרים פלוס
על שם 'מרכז הפצה היכל הקודש ירושלים'

כמו"כ ניתן לפנות ל' 054.845.6150